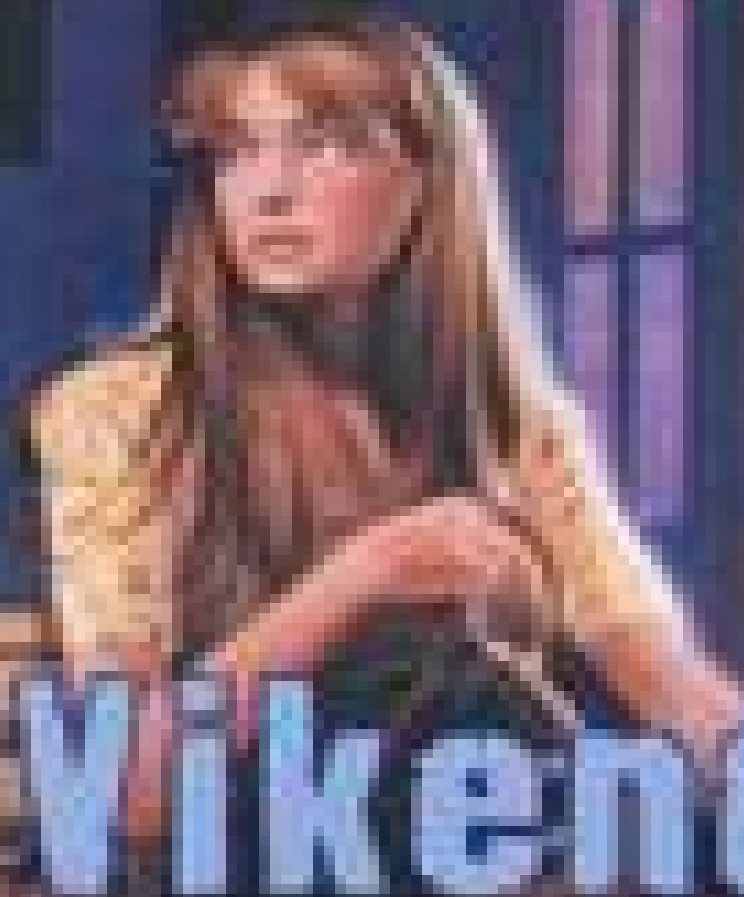

FRANK STREET

R. L. STINE

Vikend u
koledží

R. L. Stine

Vikend u koledžu

Fear Street series 33 .

College Weekend

Tina Rivers čvrsto je odlučila da njezin romantični posjet dečku u koledžu neće ništa pokvariti. Čak ni činjenica da sa sobom mora povesti i svoju rođakinju Holly.

Možete zamisliti njezino iznenađenje kada, odmah po dolasku, sazna da je Josh nestao.

Prema riječima njegova cimera Christophera, tijekom izleta u planine pokvario mu se auto. No, zašto joj Josh uopće nije spominjao odlazak na nekakav izlet? Ubrzo nakon toga, stvari postaju još čudnije: Holly također nema traga ni glasa. I dok Christopher uopće nije zabrinut i ima spreman odgovor na sva njezina pitanja, Tina je isprva zbunjena, a što više vremena prolazi, val panike koji je obuzima sve je veći, a jedna stvar postaje joj sve jasnija: o ljubavi i o smrti naučit će više nego što je ikada htjela znati.

Prolog

– Je 1' ti nedostajem?

– Nego što. Znaš i sama odgovor na to.

– Ali ništa te ne košta da izgovoriš te riječi1', bočne ga Tina. Vitkim je prstima sukala telefonsku žicu.

– Kojim vlakom dolaziš? – Josh promijeni temu.

Tina uzdahne. – Rekla sam ti već tri puta. Josh. Zadnjim. Moram čekati Holly.

Josh zagunđa. Holly i on ne slažu se najbolje. Ništa odveć ozbiljno

– Josh jednostavno smatra da Holly previše priča, prvenstveno o sebi.

Što Holly misli o Joshu? Tina nije bila sigurna. Holly joj je sestrična. Holly nikad ne bi rekla nešto loše o Tininu dečku.

– Puno ćemo biti zajedno, Josh, reče Tina. – Cijeli vikend.

– Super, odgovori Josh. – Jedva čekam. Mislim da će ti se svidjeti moji prijatelji. Dobri su to dečki. Već ionako znaju sve o tebi.

Tina u zrcalu na komodi uhvati odraz svojeg smiješka. – Pričaš o meni svojim prijateljima?

– Aha, ponekad, prizna Josh. – U svojoj sobi držim tvoje slike. Pa me ljudi pitaju o njima.

– Jedva čekam da stignem tamo! – klikne Tina. – Moj prvi vikend u koledžu. Život u studentskom domu. Druženje sa studentima.

– I s tobom, naravno. Dočekat ćeš nas na kolodvoru?

– Bit ću tamo, odgovori Josh. – Nema frke.

* * *

Nema frke.

Zanimljivo kako ponekad jednostavni planovi poput Tinina pođu po zlu.

Nema frke.

To su bile Joshove riječi. Ali varao se. Ima frke. Više nego što je itko od njih mogao zamisliti.

Poglavlje 1

Tina Rivers i milijunti put pogleda na sat. Poželi iskočiti i vlastitim rukama pomoći vući vlak do kolodvora Patterson.

Nije vidjela svojeg dečka Josha Martina od Božića. Tri duga mjeseca.

– Probudi se, Holly, naredi Tina i blago prodrma svoju sestričnu za ruku. – Uskoro stižemo.

Holly Phillips izvalila se na sjedištu pokraj Tine. Kovrčava smeđa kosa pala joj je preko lica.

Tiho je hrkala. – Budi se, nagovarala ju je Tina. – Počinju tulum, Holly. Tulum puni slatkih studenata samo za tebe.

Holly zabruna i protegne svoje duge noge. Napokon otvori oči i zijevne. – Studenti?

– Znala sam da ćeš to čuti. – Tina se okrene od svoje pospane sestrične i nestrpljivo se zagleda kroz prozor.

Jednog dana moći ću putovati sama, pomisli Tina prisjetivši se prepirke s roditeljima.

Tina je molila mamu i tatu da joj dopuste da otputuje sama u posjet Joshu. Ali ne. Ili njezina sestrična ide s njom ili Tina ostaje kod kuće. A nema šanse da će Tina propustiti proljetni raspusni vikend s Joshom.

– Vidiš li ga već? – upita Holly i protrlja oči.

– Ne. Previše je mračno, odgovori Tina i posegne u svoju torbicu da izvadi neseser. – Osim toga, još nismo stali.

Izvadi ruž, zrcalo i četkicu.

– Trbuh mi izvodi premete, reče Tina dok je češljala svoju dugu plavu kosu. – Dobro izgledam?

Holly uzdahne. – Pet sati u vlaku, a izgledaš sjajno. Uz tebe se osjećam kao vreća ječma.

Tina se nasmije. – A kako se to osjeća vreća ječma?

– Jednog ćeš dana biti poznata manekenka, Tina, reče joj Holly. – Sto posto sam sigurna.

Tina se jest htjela jednog dana naći na naslovnica modnih časopisa. Neprestano je proučavala konkurenciju i smišljala planove. Ali trenutno je mogla misliti samo na Josha. Jako joj je nedostajao.

Prošle godine, u srednjoj školi Shadyside, svaki dan su zajedno ručali. A sad ga gotovo uopće ne vida.

Tina baci posljednji pogled na svoju šminku i spremi zrcalo. Potom si omiljenim parfemom poprskala zapešća i iza uši. Nasmiješi se kad pomisli na prvi poljubac s Joshom.

– Mislim da se zaustavljamo, reče Holly. Cvileći zvuk ispuni vagon.

Iz razglasa zakrči. – Upravo stižemo na kolodvor Patterson. Mole se svi putnici da ostanu na svojim mjestima dok se vlak sasvim ne zaustavi.

Tina poskoči. Ni sekunde ne može više mirno sjediti.

Vlak cimne baš kad je počela spuštati prtljagu s police. Poleti naprijed i uhvati se za Hollyno rame da ne padne na pod.

– Brže, požuri je Tina. – Treba ti pomoć?

– Ne. Mogu sama, odgovori Holly i dalje sjedeći. – Samo sam se malo ukočila. Valjda sam zaspala u nezgodnom položaju.

Tina zakoluta očima. Holly očito namjerava sići s vlaka puževom brzinom. Ali jasno, Holly nije zaljubljena. Nema pojma koliko žarko Tina želi vidjeti Josha.

Na izlazu im kondukter u sivoj uniformi kimne glavom. – Vas dvije jedine ovdje silazite.

Stoga oprez, upozori ih on. – Na postaji nema ni žive duše. Nemojte se predugo zadržavati.

– Neće nam ništa biti, uvjerala ga je Tina žurno silazeći niz stepenice. – Moj dečko će doći pred nas.

Ali na peronu nije bilo nikoga. Tina nervozno prijeđe pogledom gore-dolje niz dugački prilaz. Gdje li je Josh?

Spusti kovčeg na pod. Njihov vlak kasni sat vremena. Možda je Joshu dodijalo čekanje, pa je otišao nekamo popiti kavu. Ako je imalo smisla, ali je Tina svejedno bila razočarana.

Da ja dolazim pred Josha, pomisli ona, stajala bih na peronu bez obzira na to koliko kasni.

Ne bih željela propustiti nijednu minutu našeg zajedničkog vikenda.

– Pa gdje je? – upita Holly.

Tina slegne ramenima. – Znaš Josha – on nikad nema mira. Sigurna sam da će se odmah vratiti.

– Sigurna si da smo izašle na pravoj stanici? – upita Holly.

– Naravno, obrecne se Tina.

Peron se zatrese kad vlak uz riku i miris dizela krene s postaje. Djevojke se stisnu na mračnom peronu.

Holly zavrti glavom. – Nadam se da ovo nije nagovještaj toga kako će proteći ostatak vikenda.

– Daj, Tina reče zdvojno uvijajući pramen kose. – Ti i tvoji znakovi. Kupit ću ti turban i kristalnu kuglu za rođendan, pa si idući mjesec možeš postaviti štand za gatanje na shadysideskom sajmu.

Holly se usiljeno nasmiješi. – Samo se ti sprdaj, ali ponekad me uhvati neki osjećaj... Hej, misliš da ovdje ima dobrih plesnjaka? – upita Holly da promijeni temu. – Ovo će biti ludilo!

Nema roditelja da nam određuju do kad smijemo ostali vani. Mogu ostati vani dokle hoću.

– Ne mogu vjerovati da su moji roditelji inzistirali da li ideš sa mnom. Da samo znaju koliko si opaka. Jako loše ulječeš na mene! – našali se Tina.

– Ali ti to obožavaš! – odgovori Holly.

Tina podigne pogled prema noćnom nebu na kojem je jedna jedina zvijezda svijetlila blijedo žuta na sivoj pozadini.

Prva večernja zvijezda, pomisli Tina. Trebam si zamisliti neku želju.

Ona zatvori oči i u sebi zaželi: Zelini da mi ovo bude najbolji vikend u životu.

Hladni vjetar zapuše niz peron. Tina otvori oči i navuče svoju plavu jaknu čvrsto preko prsa.

Joshu se sviđa ova jakna. Ali sad požali što nije odabrala nešto toplije.

– Idemo unutra, predloži ona.

Tina zgrabi kovčeg i gurne dvokrilna vrata majušne postaje. Tinin kovčeg kao daje težio tonu. Nisam trebala ponijeti toliko garderobe, pomisli ona dok ga je teglila u čekaonicu. Ali Josh joj je rekao da će ići na piknik, u lunapark i na ples. Morala je biti spremna.

Ali nije bila spremna za boravak u ovoj praznoj, sivoj željezničkoj postaji bogu iza nogu.

Kako mi Josh može to raditi? pitala se Tina.

U Čekaonici se osjećao nekakav kiselkasti, memljiv miris. Redovi sivih kožnih stolaca visokih naslona ispunjavali su prostoriju. Komadići papira šušтали su po podu, kao da ih gurkaju duhovi.

Holly spusti svoj kovčeg i uzdahne. – Josh zna da dolazimo, ne?

– Ma jasno, prasne Tina.

– Možda je zaboravio ili nešto slično, reče Holly i ogleda se po slabo osvijetljenoj prostoriji.

– Sad kad je na faksu, možda se promijenio. Znam da ću seja promijeniti kad počnem studirati.

Najprije ću si staviti naušnicu u nos, ziher. A možda nabacim i tetovažu.

– Ne vjerujem daje Josh otišao probušiti nos. Nazvat ću ga. Ti čekaj ovdje sa stvarima. –

Tina prekopa po torbici u potrazi za kovanicom i brzim korakom ode do dvije telefonske govornice.

Podigne slušalicu prvoga telefona, pa je s treskom spusti. – Nema signala! – dovikne Holly.

Na drugom telefonu nije uopće bilo slušalice. Tina se krupnim koracima vrati do svoje sestrične.

– Idemo do Šaltera, predloži Tina. Pokušala je zvučati optimistično.

– Možda imaju poruku za nas.

Njihovi koraci odzvanjali su po pločicama obloženom podu.

Na pultu je ležala rukom napisana poruka: VRAĆAM SE ODMAH, a pokraj nje šalica stare kave.

– Blijak, zastenje Holly. – Izgleda da ovdje već danima nema nikoga.

Tina začuje zvuk iza pulta. – Što je to? – upita i zgrabi Hollynu ruku.

– Slušaj.

Ono se tiho struganje pojača. Tina zadrži dah.

– Životinja, nagađala je Holly dok je mic po mic zaobilazila pult.

– Vрати se, zapovjedi Tina. – Možda je štakor.

Dovoljno je prljavo za štakore, pomisli Tina. Ko bog ih ima na desetke. Povuče sestričnu za ruku.

Nešto muklo tresne o pult. Tina se naglo okrene. Golema crna mačka zurila je u nju, nakostriješena repa, svjetlucavih žutih očiju. Mačka sikne, zatim skoči s pulta, a Tina vrisne.

Mačka doskoči pokraj Tinine noge i odjuri preko poda.

Tina se usiljeno nasmije. – Pomislila sam... pomislila sam da je to najveći štakor na svijetu!

– Crna mačka, promrmlja Holly. – Znaš što to znači.

– Znači da je Joshu bolje da se uskoro ovdje nacрта – eto što to znači, objavi Tina. – Nemoj mi više o znakovima, okej? Nisam raspoložena.

– Sjednimo, predloži Holly.

– Dobra ideja. Koljena kao da su mi od sira.

– Zato što ga toliko puno jedeš, zadirivala ju je Holly.

Tina pođe za sestričnom do stolaca s ravnim naslonom. – Koliko je sati? – upita.

Vikend u koledžu 11

– Devet, reče joj Holly. – Josh zna da večeras treba doći po nas, zar ne?

– Da, Holly. Da, zna da je to večeras. Da, zna da treba doći na ovaj kolodvor. Okej?

– Okej, okej. Oprosti, ispriča se Holly. Mjesečina se izlije kroz prozore i baci dugačke sjene na zidove.

Tina se zagleda u ulazna vrata. Molim te, Josh. Dođi brzo. U mislima je razmatrala milijun mogućnosti. Možda je doista Joshu rekla pogrešan sat. Možda jest pogriješila u datumu.

Možda...

Prestani, zapovjedi si ona. Tina nije mogla sjediti na miru. Ustane i ushoda se gore-dolje po prostoriji. Kad je napravila puni krug, kroz prozor primijeti micanje sjene u dnu postaje.

– Eno ga! – poviče Tina.

Podigne kovčeg i požuri do vrata. – Josh! – vikne Tina i mahne rukom. – Tu smo.

– Kamo je nestao? – upita Holly. – Nikoga ne vidim.

Dugački peron bio je prazan.

– Josh! – ponovno vikne Tina.

Ni žive duše.

Tinu nešto žigne u želucu. Nešto nije kako valja. – Vraćajmo se unutra, šapne ona Holly.

Prekasno.

Neki čovjek iskoči iz tame koja je okruživala postaju. – Hej... što se događa? – reče on promuklim glasom. – M-m-mi odlazimo, zamuca Tina.

Čovjek krene prema njoj. – E ne odlazite, reče on tihim, hladnim glasom. – Nikamo vi ne idete.

Poglavlje 2

Trebam novac, zareži on na Tinu. – Sve što imate.

U redu, pomisli ona. U redu. Hoće novac. Može sve uzeti. Svih pedeset dolara koje mije tata dao. Tina se drhtavim rukama maši za torbicu.

Čovjek joj se unese u lice. Prljavi čuperci padnu mu na čelo. Bazdio je na alkohol. Oči su mu bile staklaste.

Tina se odmakne i leđima pritisne uza zid. Drhtala je cijelim tijelom.

– Novac... novac mije u... – zamuckivala je Tina. Ali ne dovrši rečenicu.

– Hej – ostavi je na miru! – naredi duboki glas. – Gubi se odavde!

Josh! pomisli Tina. Napokon!

Onaj čovjek se trgne, zagunđa i otetura.

Tina pokrije lice rukama i naredi svojem tijelu da se prestane tresti.

– Jesi li dobro? – upita je njezin spasitelj. To nije Joshov glas, shvati Tina.

Podigne pogled i ugleda neznanca prodornih zelenih očiju i crne kose zavezane u kratki konjski rep.

– Dobro sam – sada, reče mu Tina. – Holly? Holly?

Holly se skutрила uza zid postaje, čvrsto se obuhvativši rukama. Tina požuri k njoj. – Dobro si?

Holly kimne glavom. – A ti? Je li te ozlijedio?

– Ne. Samo me nasmrt prestrašio, odgovori Tina. – Ubit ću Josha zbog ovog kašnjenja.

Holly se okrene prema neznanцу. – Hvala što si otjerao tog tipa.

Tina osjeti da je mladić netremice promatra. Pogled mu odluta s njezina lica na noge pa natrag do lica.

– Ti si sigurno Tina, reče on. – Ja sam Chris Roberts, Joshov cimer.

– O, da, odgovori Tina. – Josh mi je pričao o tebi.

Josh joj je ispričao da je Chris lovaš. Ali Josh joj nikad nije rekao koliko je Chris zgodan.

– A gdje je Josh? – upita ona, jedva odlijepivši pogled s Chrisa pa se osvrne po postaji. –

Kako to da nije ovdje?

– Jučer je otišao na terenski izlet iz geologije s našim prijateljem Steveom, odgovori Chris.

– Molim? Otišao na kampiranje? – zavapi Tina. – Ali znao je da dolazim!

– Trebali su se danas vratiti, objasni Chris. – Ali danas popodne nazvali su od mehaničara.

Pokvario im se auto. Moraju čekati da im poprave spojku.

– Kad se vraćaju? – upita Holly.

– Danas navečer.

– O, Tina razočarano promrmlja. Jedna cijela večer njezina savršenog vikenda otišla unepovrat. AH sad barem zna zašto Josha nema.

– Josh me zamolio da dođem po vas. Oprostite što toliko kasnim, ispriča se Chris.

– Nema potrebe, reče Holly. – Ako mene pitaš, stigao si baš na vrijeme. – Ona odmakne svoju kovrčavu smeđu kosu s lica i nasmiješi se.

– Kako si znao da sam to ja? – upita Tina.

– Josh drži tvoje slike po cijeloj sobi, objasni Chris zagledan u nju. – Svi dečki ih primijete.

– On se vragolasto nasmiješi.

Tina je ponovno imala osjećaj da je Chris mjerka.

– Mislio sam da dolaziš sama, reče on ozbiljno.

– To je bio plan, slaže Tina. Nije htjela da cool frajer poput Chrisa sazna da joj roditelji ne dopuštaju da putuje sama. – Ali Holly je htjela malo pogledati odsjek glume na Pattersonu. Pa je i ona došla.

– Ahem, Holly se teatralno nakašlje.

– O, oprosti, reče Tina. – Nisam vas upoznala. Ovo je Holly Phillips, moja sestrična.

– Bok, reče Chris ne pogledavši Holly. – Krenimo. – Chris podigne Tinin kovčeg. – Moj džip je vani.

Tina pade za Chrisom do njegova automobila. Još nekoliko sati i bit će s Joshom.

Chris ugura kovčege u prtljažnik svojega Jeep Cherokeeja, a potom Tina i Holly uđu u vozilo.

Dok su izlazili s parkirališta, Tina je razgledavala unutrašnjost džipa. Primijeti skupi CD-player, pa čak i telefon za auto. Chris je jamačno jako bogat, zaključi ona.

Nasloni glavu na mekani kožni naslon. Ovo je mnogo bolje od tvrdog sjedala u vlaku, pomisli ona.

– Onda, koliko imamo do studentskog naselja? – upita Holly gurnuvši glavu između njih. –

Jedva čekam da ga vidim. Događa li se večeras nešto zabavno? Prošlog tjedna posjetila sam koledž Blaine. Tamo ima sjajnih glazbenih klubova. Ali njihov dramski odsjek baš mi nije bio po volji. Preozbiljno.

Tina i Chris pogledaju se i jedva primjetno nasmiješe.

– A prošli mjesec obišla sam koledž Munroe, trkeljala je Holly. – Možete li vjerovati da daju samo dvije predstave na godinu? A k tome im je i noćni život nula.

– Pogledaj lijevo, Holly, reče Chris. – Vidjet ćeš Little Town Playhouse. – On pokaže malenu i uvučenu zgradu od cigle. – Dramski odsjek ponekad ondje nastupa.

– Zgodna zgrada, reče Holly.

Chris se nagne i ubaci CD. Trenutak potom začuje se poznata pjesma. – Obožavam ovaj CD, reče on i nasmiješi se Tini.

Bizarno! I ona obožava taj album. Nitko od njezinih poznanika, uključujući Josha, nije ni čuo za Psycho Surferse, a Chris ima njihov CD.

– Znaš ovaj bend? – upita Tina.

– Jasno, odgovori Chris. – Toliko sam puštao ovu pjesmu da mi Josh dopušta da je slušam samo u autu.

'Trna li ovdje kakvih koncerata? – upita Holly. – Dođe li netko dobar ovamo svirati?

– Ne baš često, odgovori Chris i skrene Jeepom u usku kamenim kockama popločenu ulicu.

– Šteta, odgovori Holly i zavalila se natrag u sjedištu.

– Holly, snimi ono, reče Tina i pokaže red mladeži ispred kluba. – Eno mjesta za tebe.

– To je Klub Kobalt. Više tamo ne zalazim često, reče Chris. – Ali je dosta popularan.

Tina primijeti promjenu u njegovu glasu. Zašto više ne zalazi onamo? upita se.

Holly uzdahne. – Trebalo bi nam više klubova u našem gradu, zar ne, Tina?

Tina slegne ramenima. Ona ne zalazi često u klubove. Kad nema Josha, čemu izlasci?

– Tina, reče Chris. – Josh mi je rekao da želiš biti manekenka.

– I želim, od trenutka kad sam pobijedila na manekenskom natjecanju u petom razredu, odgovori Tina.

– Onda si sigurno čula za mog ujaka Roba Roberta, fotografa? – upita Chris.

Rob Roberts! Svi znaju za njega. Modni časopisi stalno objavljuju njegove fotografije na naslovnicama.

– On ti je ujak? Čovječe! – usklikne Tina, iznenađena što joj Josh to nikad nije spomenuo.

Chris kimne glavom. – Želim raditi s njim nakon što diplomiram. Obećao je da će mi pomoći da se ubacim u taj posao.

– To je super, reče Tina.

– Budeš li imala malo vremena dok si ovdje, snimio bih nekoliko modnih fotografija s tobom, ponudi Chris. – Trebam još materijala za svoju mapu.

– To bi bilo full zabavno, ali ne znam hoće li biti dovoljno vremena.

– Tina se zapravo nadala da neće biti nimalo vremena. Stvarno je htjela provesti svaki trenutak s Joshom.

– Volio bih da snimimo barem nekoliko portreta, reče Chris te doda:

– Ako bude vremena.

Vozili su se kroz gradić. Tina je razmišljala o Joshu. Holly je komentirala trgovine i restorane.

– Jeste li gladne? – upita Chris kad je skrenuo u neku jednosmjernu ulicu.

– Ne, odgovori Holly. – Pojele smo sendviče u vlaku.

– Šteta, odgovori Chris. – Tamo je sjajan meksički restoran.

Tina se nasmiješi. – Obožavam meksičku hranu.

– Jesi probala enčiladu od račića? – upita on.

– Od račića? – Ona podigne obrve. – Ne. Dobre su?

– Odlične, odgovori on. – Trebaš otići tamo ovoga vikenda.

Tina se zagleda kroz prozor u zvjezdanu noć. – Josh mrzi meksičku hranu, promrmlja ona.

– Ne zna što propušta, reče Chris.

Ja znam, pomisli Tina. Mene. Josh bi sada trebao biti ovdje sa mnom.

– Ovo je studentsko naselje, reče Chris i zaustavi Jeep na parkiralištu.

Napokon, pomisli Tina dok je otvarala vrata. Budi tu, Josh. Budi tu. Te su joj riječi odzvanjale u glavi kad je krenula za Chrisom u visoku zgradu od crvene cigle.

Ali kad je Chris otključao sobu, bila je prazna i mračna.

– Plan je bio da vi spavate ovdje u našoj sobi, reče im Chris. – Josh i ja dobili smo dopuštenje od studentske referade. Mi ćemo spavati u mojem fotostudiju.

– Misliš li da je Josh sad tamo? – upita Tina.

– Sumnjam, odgovori Chris i pogleda na sat. – Tek je deset.

– A da nazovemo? Tek toliko da provjerimo, predloži Tina premda je znala da Josh neće biti tamo. Da se vratio u grad, čekao bije ovdje.

Dok je Chris birao broj, Tina je nervozno grickala unutrašnju stranu obraza.

Kao što je i očekivala, nitko se nije javio u studiju. Tina se svali na jedan od kreveta. Znala je da će uskoro vidjeti Josha. Ali nije si mogla pomoći – bila je razočarana.

– Vidimo se kasnije, reče Chris i spusti slušalicu. – Ako vam išta zatreba, nazovite me. – On zapiše broj studija na komad papira.

– Sobe u ovom paviljonu veće su nego u koledžu Blaine, reče Holly nakon što je Chris otišao. – Gle, čak imaju i liniju i telku. – Uzme daljinski i počne mijenjati kanale dok ne nađe MTV.

– To je sve ziher Chrisovo, reče Tina. Josh si jedva može priuštiti smještaj u domu.

Tina se osvrne po sobi: dva kreveta, dvije komode i dva radna stola ispunjavala su većinu prostora. Joshovo staro računalo stajalo je na njegovu stolu. Na Chrisovu stolu stajao je Mac u boji sa CD-ROM-om i laserskim printerom.

Tina se upita je li Josh ikad ljubomoran na Chrisa. Ako i jest, nikad joj to nije spominjao.

Geološke karte prekrivale su zid uz Joshov krevet. Fotografija oceana i obavijest o fotonatječaju visjele su na suprotnome zidu.

I naravno, kamenje i fosili posvuda. Na Joshovu stolu. Na njegovoj komodi. Na prozorskoj dasci. Čak i na podu. Svih oblika i veličina.

Baš kao njegova soba kod kuće, pomisli ona. On vjerojatno i sanja kamenje.

Tina podigne trokutasti crni kamen i protrlja ga između prstiju. Njegov grubi rub zagrebe je po koži.

Držeći kamen u ruci, ona ustane i ushoda se po sobi. Iako se sve činilo normalno, nešto nije štimalo. Nešto je nedostajalo.

– Što je? – upita Holly.

– Ne znam, odgovori Tina i baci kamen na Joshov krevet.

Onda joj sine. Gdje su sve one njezine fotografije koje je Chris spomenuo?

Njihova slika s maturalne večeri bila je na Joshovu ormariću. Ali to je bilo sve. Ona podigne fotku i zagleda se u Joshovo zgodno lice.

Tina je znala da nikad neće zaboraviti tu večer. Umjesto obične kitice cvijeća, Josh joj je dao kiticu od zelenih kristala tinjca. Zbog toga se osjećala stvarno posebnom. Njezini su prijatelji cijelu večer komentirali taj njezin stručak.

Ona okrene fotografiju da pročita posvetu na poledini.

Nema posvete! Baš čudno, pomisli ona. Napisala mu je poruku na poledini ove fotografije!

Je li ju Josh obrisao? Netko zalupa na vratima.

Tina ih požuri otvoriti. Molim te, Bože, neka to bude Josh, pomisli. No umjesto njega na hodniku je stajala crnokosa djevojka. – Ne! – cikne djevojka. – Ne mogu vjerovati!

Tina blene u djevojku. – Oprosti?

Na sebi je imala uske plave traperice i bež bodi. Kratka crna kosa uokvirivala je njezino okruglo, ozbiljno lice.

– Jako mi je žao, ispriča se djevojka. – Pomislila sam da si netko drugi. Ali kosa ti je puno svjetlija. – Ona brzo zatrepće.

– Dobro si? – upita Tina.

– Ne znam što mi je, odgovori djevojka. – Valjda previše kave. Bubam za ispite. I... i nisam očekivala da ćeš izgledati kao ona.

– Kao tko? – htjela je znati Tina.

– Uh... nitko, zamuca djevojka i odmahne rukama ispred sebe. – Oprosti. Pričam besmislice, ha?

Laže, pomisli Tina. Koji joj je vrug?

– Tko si ti? – upita ona.

– Carla Ryan, objasni djevojka. – Steveova cura. Ti si Tina, zar ne? Chris je rekao da treba ići po tebe na stanicu.

– Točno, odgovori Tina. – A ovo je moja sestrična Holly.

Tina se malko opusti. Josh joj je pričao o Steveu i Carli. Steve također studira geologiju.

Carla studira novinarstvo, pa uvijek pretjeruje i sve pretvara u temu tjedna.

– Na koga ti ja sličim? – ponovi Tina.

Carla se ogлуši na to pitanje i skljoka na Joshov krevet. Tina sjedne do nje.

– Išla sam u srednju sa Steveom i Chrisom, objasni Carla i prođe prstima kroz svoju kratku, svilenastu kosu. – Oni su sjajni dečki.

– Imaš li vlastiti stan? – znatiželjno upita Holly dok je vadila svoje stvari iz kovčega.

– Ne, još ne, odgovori Carla. – Živim u domu. Na devetom katu. Ali radim u butiku i sljedeće godine unajmljujem stan. Zlo mi je od doma.

Da barem ja mogu na koledž dogodine, pomisli Tina. Možda ću si, ako mi upale neki poslovi s manekenstvom, moći priuštiti nešto bolje od Waynesbridge Junior Collegea.

Ne bi joj smetalo da stanuje u domu četiri godine. To mora biti bolje od ostanka kod kuće.

Glasna glazba zatresti iz susjedne sobe i nadglasa televizor.

– Uvijek znaš kad je petak navečer, Carla zabubnja šakom po zidu.

Glazba se pojača. Carla zakoluta očima i djevojke prasnu u smijeh.

– Ako želiš biti manekenka, kao što kaže Josh, nagovori Chrisa da te slika, predloži Carla. –

Stvarno je talentiran.

– Ponudio se da to obavimo ovaj vikend, reče Tina.

– Pa pristani, odgovori Carla. – Možda dobiješ agenta kao moja frendica u New Yorku.

Chris pokazuje svoje fotografije ujaku. Pričao ti je o svom ujaku, zar ne?

– Aha. – Tina pogleda na sat na komodi. Jedanaest sati i pet minuta. Josh bi se trebao uskoro vratiti. – Ali želim cijelo vrijeme biti s Joshom.

Carla zavrti glavom. – Ne mogu vjerovati da je Josh otišao kampirati. Hoću reći, ja se viđam sa Steveom non-stop, reče ona. – Ali ti nisi vidjela Josha od Božića. A zbog kvara na autu vratit će se kasno.

Tina zasteenje. – Ne podsjećaj me.

– Nije li teško biti tako odvojen? – upita Carla. – Ne znam bih li ja mogla tako sa Steveom.

– Često razgovaramo telefonom, objasni Tina.

Ali ako ona nedostaje njemu koliko i on njoj, zašto je ovaj tjedan otišao kampirati?

Nemoguće daje njegovo glupo kamenje toliko važno.

– Jesi li znala da idu? – upita ona Carlu.

– Naravno, odgovori Carla. – Steve mi sve kaže.

– O, reče Tina. I njoj je Josh nekad sve govorio. Možda faks stvarno mijenja ljude.

– Pričaj nam o Chrisu. – Holly se raspakirala i otvorila bočicu laka za nokte. – Ima li on curu?

– To je tužna priča, blago će Carla i pogleda u sliku oceana. – Stvarno tužna.

– Nemoj nas držati u neizvjesnosti, potakne je Holly koja je lakirala nokat na palcu žarkocrvenim lakom.

Carla duboko udahne i počne s pričom. – Chris je u srednjoj imao curu, Judy. Bili su totalno ljudi jedno za drugim. Svuda su išli zajedno. Obožavali su jedriti na Chrisovu brodu. A onda prošlo ljeto...

Carla je oklijevala. – Doživjeli su nesreću. Bili su daleko na pučini kad se naglo podigla oluja. Judy je pala u vodu i...

– Nije se-valjda utopila! – zavapi Holly.

Carla kimne glavom.

Grozno, pomisli Tina. Nije mogla ni zamisliti kako bi se osjećala da se tako nešto dogodi Joshu.

– Chris ju je pokušao spasiti, nastavi Caria. – Ali nije ju nigdje mogao naći. Tek su nakon dva dana pronašli tijelo.

Teška tišina ispuni sobu. Tina zamisli Chrisa na brodu kako očajnički traži svoju djevojku, dok vjetar šiba jedrima. Užasno.

– Jadnik, promrmlja Holly i razbije tišinu.

– Steve mu je nekoliko puta pokušao nekog namjestiti, reče im Carla. – Ali Chrisa to ne zanima.

– A da ti izađeš s njim, Holly? – upita Tina i pogleda svoju sestričnu. Holly odmahne glavom. – Nije moj tip, promrmlja. – Prenormalan? – bočne je Tina. – Baš tako, odgovori Holly.

Carla pogleda na svoj sat, stisne usta i zavrti glavom. – Razgovarat ću s Joshom kad se vrate.

– Podigne jedan Joshov kamen. – Mislim da te ne cijeni dovoljno.

Tina pogledom isprati kamen koji je Carla bacila u zrak i uhvatila. Carla govori kao da zna nešto o Joshu. Nešto što Tina ne zna. Tina osjeti trnce nelagode.

Netko pokuca na vrata.

Holly otvori i Chris ude u sobu. – Zaboravio sam da sam namjeravao ponijeti bilježnicu iz kemije u studio. Što je novo, Carla?

– Ništa, odgovori ona. – Samo čekamo dečke.

– Jesu li se javili? – Chris sjedne u Joshov radni stolac.

Tina odmahne glavom. – Već sam se zabrinula.

– Nemoj, odlučno će Carla. – Vani je večeras dosta maglovito. Morat će voziti jako sporo.

Sumnjam da će se vratiti prije ponoći.

– Carla je u pravu, doda Chris. – A da odete na tulum, umjesto da ovdje iščekujete?

– Dobra ideja, oglasi se Holly.

– Ne znam, promrmlja Tina.

– Ma daj, nagovarao je Chris. – Josh ne bi želio da se dosađuješ.

Tina razmisli trenutak. Vrijeme bi brže prošlo na tulumu. A kad završi, Josh će se već vratiti.

– Okej, idemo, reče ona Chrisu.

– Super, odgovori Chris. – A ti, Carla?

Carla slegne ramenima. – Zašto ne?

– Samo da se presvučeni. – Holly s kreveta uzme traperice i žarkocrveni pulover. – Gdje je kupaonica?

– Na kraju hodnika, uputi je Carla. – Kroz vrata pa lijevo. – Tina otvori svoj kovčeg. –

Trebam prvo povješati neke stvari u ormar.

Izvadi dva kompleta koja je donijela za ples: seksi crnu haljinu i mini suknju s bijelom bluzom. Namjeravala je odjenuti onaj koji se Joshu bude više svidio.

Dok je poravnavala nabore, osjeti da je Chris promatra. Prođu je trnci.

Odjeće prebačene preko ruke, Tina otvori vrata ormara.

Posegne za praznom vješalicom. Nogom udari u nešto teško.

Pogleda Što je to. Čudno, pomisli. Joshove planinarske cipele?

Ako je otišao u potragu za kamenjem, upita se, zašto ih nije ponio?

Poglavlje 4

Još nisi spremna? – upita Holly kad je ušla u sobu. Na sebi je imala traperice s rupama na koljenima i uski crveni pulover. Naušnice od kuglica visjele su joj gotovo do ramena. – Zašto si se ukipila?

– Spremna sam, odgovori Tina i zatvori ormar. Ali nije mogla odagnati pomisao na Joshove čizme: zašto ih je ostavio u ormaru?

– No, idemo li napokon? – nestrpljivo će Holly.

– Najprije moram Joshu napisati poruku, odgovori Tina. – Chris, kamo idemo? Reći ću mu da se tamo nađemo. – Ona nađe olovku i komad papira za poruke na Joshovu ormariću.

– Na tulum u Stari grad, odgovori Chris, netremice gledajući u nju dok je pisala. – Ne znam adresu. Reci mu da nas ovdje čeka.

Carla odmahne glavom i cokne jezikom. – Ne zaslužuje te, reče. – Da ja nisam vidjela svoju curu tri mjeseca, bila bih ovdje i čekala je.

Tina uzdahne pokušavajući ne obraćati pozornost na Carlu. Ali morala se složiti s njom. U

grlu je stisne dok je stavljala poruku na Joshov jastuk.

– Ne slušaj Carlu, reče Chris. – Josh će se uskoro vratiti.

– Dosta više ovog odugovlačenja i razglabanja, odlučno će Holly. – Idemo na tulum.

Kad su došli do Jeepa, Tina odluči sjesti otraga s Carlom. Tako Holly i Chris mogu razgovarati – i Holly možda otkrije da on ipak jest njezin tip.

Ona otvori stražnja vrata.

– Tina, zazove Chris. – Sjedni naprijed sa mnom, može? I prestani se brinuti.

Toliko što se mog paklenog plana tiče, pomisli Tina i sjedne na suvozačko mjesto. Spusti prozor i dopusti da svjež povjetarac mrsi njezinu plavu kosu. Zagleda se u vedro nebo. Zvijezde su ovdje sjajnije nego u Shadysideu.

Tina zamisli Josha kako se vozi po planinama. Ali svejedno se nije mogla otresti onog neugodnog osjećaja.

– Chris, zausti Tina. Srce joj zalupa brže. – Nešto mi je čudno. Vidjela sam Joshove planinarske cipele u njegovu ormaru. Zašto ih nije ponio ako je išao na teren?

Chrisove se oči rašire. – Kupio je nove. Stvarno su cool, imaju dvostruku zaštitu za gležanj i izrađene su od mekane kože.

– Stvarno? – odgovori Tina kojoj je laknulo. – Ali Josh je na knap s lovom. Kako sije mogao priuštiti nove čizme?

Chris prebaci u nižu brzinu i skrene za ugao. – Znači da ti nije rekao da ima posao. Radi nešto s računalima u geološkom laboratoriju. Plaća je sasvim pristojna.

– Mislim da jest to spomenuo, lagala je Tina. Bilo joj je neugodno priznati da joj njezin dečko nije rekao da je našao posao.

Tina se zagleda kroz prozor.

– Izgubljen sam i posve sam... toliko dugo... to nije dobro. – Riječi se vinu u zrak. To je CD

Spoiled Rottena¹, pomisli ona. Ne mogu vjerovati da Chris ima i taj CD.

Tina se zagleda u Chrisa, koji je pjevušio pjesmu. Sigurno mu nedostaje njegova djevojka, pomisli ona.

Pokvareni do srži.

– Imaš U ovaj CD? – upita on. – Trebalo mi je dugo da ga nađem.

– I meni, odgovori Tina. – Svugdje sam ga tražila i onda sam napokon našla dućan koji ima svakakve neobične stvari.

– Što još voliš? – upita Chris.

Prije nego što je Tina odgovorila, Holly drekne sa stražnjeg sjedišta. – Mjuza je odurna!

Stišaj.

Chris se nasmiješi Tini. On je najskuliraniji frajer kojeg sam upoznala nakon dugo vremena, pomisli ona.

Skrenu u usku aleju i nadu slobodno mjesto uz rubnik.

– Evo nas, objavi Chris i isključi motor.

Dok su brzo hodali niz dugi prilaz, Tina začuje mukli zvuk bas-gitare.

Studenti su se razmiljeli po trijemu i prednjem travnjaku.

– Hej, Carla! – vikne visoki mladić. – Bili te posvuda traži.

– E, pa neka traži i dalje! – vikne Carla i odmakne kosu s lica.

Holly zahihoće.

Baš ono što Holly voli, pomisli Tina, tulum i dečki za flert.

Čim je ušla u kuću, Tini postane neugodno. Kladim se da svi kuže da još idem u srednju školu, pomisli.

Tina spazi djevojku u trapericama i prsluku sa srebrnom naušnicom u nosu. Jedna druga cura na sebi je imala mini suknju i dokoljenke koje su joj sezale gotovo do ruba haljine.

Da sam se barem presvukla, pomisli Tina. Svi će misliti da sam baš dosadna. Mala slatka srednjoškolka.

Tina pode za Chrisom kroz dnevni boravak. Nekoliko mladića pozdravi Chrisa i nasmiješi se Tini. Studenti je primjećuju! Moždu ne izgleda tako dosadno kao što zamišlja.

Napokon nađu slobodno mjesto kod suprotnog zida pokraj otvorenog prozora. Hladni povjetarac im je godio.

– Odličan tulum! – razdragano će Holly. Njihala se u ritmu glazbe.

– Zašto ti i Holly ne zaplešete? – predloži Tina Chrisu. Morala je vikati da je se čuje. – Ovo je jedna od njezinih omiljenih pjesama.

Chris slegne ramenima. – Pa, baš ne...

– O, gle! – prekine ih Carla. – Eno cure koja ima glavnu ulogu u Našem gradu. Dođi, Holly, upoznat ću vas.

Carla uhvati Holly i odvuče je pa Tina ostane sama s Chrisom.

Tina ustukne korak. Nije u redu da mu stoji ovako blizu, premda su okruženi ljudima. Njezin prvi studentski tulum, a umjesto da je sa svojim dečkom, ona završi s njegovim cimerom.

Ali to nije bilo ono najgore. Najgore je bilo to što ju je Chris privlačio.

Tina premjesti težinu s jedne noge na drugu.

– Hoćeš nešto popiti? – upita Chris. – Tamo u hladnjaku ima malo soka. – On pokaže na drugu stranu sobe.

– Hvala, odgovori Tina.

– Ostani tu, reče joj Chris. – Ovdje je krcato.

Chris se počne probijati kroz stisku. Tina ga gotovo odmah izgubi iz vida. Bilo joj je čudno da stoji tako sama samcata. Lakne joj kad napokon ugleda Chrisa kako se vraća.

Chris da Tini sok i otvori sebi jedan. Otpije dugi gutljaj i ogleda se po sobi. – Ne idem često na tulum. Nekad jesam, ali... – On pogleda u stranu.

Tina pruži ruku i dotakne Chrisovu. Pokušavala se sjetiti što da kaže. – Znači, voliš pikantnu hranu? – blebne.

– Obožavam, odgovori on sa smiješkom.

– Trebaš doći u Shadyside sa Joshom. Nedaleko ima meksički restoran, u Waynesbridgu.

Kladim se da ne bi uspio pojesti više od jedne njihove jalapeno ljute papričice.

– Ne znam baš. Proljetos je bilo natjecanje na Festivalu Staroga grada. Pogodi tko je pobijedio?

– Da razmislim, našali se ona. – Koliko si ih pojeo?

– Tuče, pohvali se on. – Glava mi je zamalo grunula.

Tina se nasmije. Bilo bi zabavno Chrisu pokazati Shadyside. S njim je lako komunicirati i imaju štošta zajedničko.

– Hoćeš li doći ovamo studirati ujesen? – upita Chris.

– Ne. Ne mogu si priuštiti odlazak na koledž, odgovori Tina. – Vjerojatno ću se upisati na Waybesbridge Junior College, lako da mogu živjeti kod kuće.

– Šteta, reče Chris. – Ovdje ima sjajnih mjesta koja bih ti mogao pokazati... koja bi ti Josh mogao pokazati, da imaš više vremena.

Počne sentiš.

– Jesi li za ples? – upita on. – Naravno, odgovori Tina.

Oni pronađu mjesto među ostalim parovima. Tina nasloni glavu na Chrisovo rame.

– Kosa ti fino miriše, šapne joj on na uho.

Tina se nasmiješi i privine se uz njega još jače. Osjeti mišiće ispod njegove majice.

Godi joj da je netko drži zagrljenu. Makar pogrešan dečko.

Kad je pjesma završila, Chris je povede na stražnji trijem, na svježiji zrak. Milijun zvijezda načičkalo je nebo. Tina zabaci glavu i zagleda se u Mjesec. Miris svježih pokošene trave zapahne ih s travnjaka ispod njih.

Tina udahne, a zatim polako ispusti dah.

– Ovdje je predivno, primijeti ona. – Vidim zašto voliš ovo mjesto.

Chris je zagrlj. – Zaželi nešto.

Tina se zagleda u najsvjetliju zvijezdu na nebu. – Želim da jednog dana budem slavna manekenka, šapne ona i zamisli se na naslovnici Glamoura ili Voguea. Letjeti po svijetu u privatnom zrakoplovu. Posjećivati egzotične krajeve. S dovoljno novca da ima sve što je oduvijek htjela.

– Možda ti ja mogu ispuniti tu želju, nježno će Chris i podigne joj bradu prema svojem licu.

– Dopusti da te fotografiram za tvoju mapu.

Tina osjeti da joj puls ubrzava. Nekoliko trenutaka gledali su jedno drugo, a tad se Chris nagne i lagano je poljubi u usta.

Tina osjeti kako joj tijelo treperi. Željela je da je ponovno poljubi.

Što on i učini.

Tina nije čula korake iza njih dok nije bilo prekasno. Dok glas ne vikne: – Što se ovdje događa?

Poglavlje 5

Tina odskoči od Chrisa. Okrene se na peti i ugleda Carlu, koja se ustobočila ruku prekriženih na prsima.

– Ja, ovaj... mi smo... – zamuckivala je Tina. Gurne ruke u džepove. Zajapurila se.

– Hej – nema frke. – Carla slegne ramenima.

– Baš smo namjeravali otići, reče Chris.

Što mi je bilo da sam poljubila Chrisa? upita se Tina. U dvije godine koliko se vida s Joshom, nikad ga nije prevarila. Nikad nije na to ni pomislila.

Carla mi se mora zakleti da neće nikome reći, pomisli Tina. Za ovo Josh nikada ne smije saznati. Premda se ništa veliko nije dogodilo.

– Aha, idemo, reče Tina. Sad je više nego ikad htjela pronaći Josha. – Gdje je Holly?

– Ne znam. – Carla odmakne svoju svilenkastu kosu s očiju.

– Kamo je otišla? – upita Tina. – Zar nisi bila s njom?

– Neko vrijeme. Ali onda je došla hrpa domorodaca i razdvojile smo se. Plesala je s nekim frajerom. Tad sam je posljednji put vidjela, reče Carla.

– Domoroci? – upita Tina.

– Ma znaš. – Carla odmahne rukom po zraku. – Lokalni klinci koji ovdje ne studiraju.

Poprilično su jadni.

Tina se okrene Chrisu. – Idem potražiti Holly.

– Siguran sam da je sve u redu, uvjeri je Chris.

– Ne znaš ti Holly, odgovori Tina. Zamišljala je najgore.

Žurno se vrati u kuću. Atmosfera se definitivno promijenila. Stigli su neki stariji dečki.

Dodavali su si papirnatu vrećicu i cugali iz boce u njoj.

Tina osjeti daje netko promatra i okrene se. Tip s tetovažama kostura na nadlakticama namigne joj. Ona naglo skrene na drugu stranu.

Pod je podrhtavao od glasne teškometalne glazbe. Od zagušljivog zraka Tinu zaboli glava.

Probije se preko plesnog podija u očajničkoj potrazi za svojom sestričnom.

– Hej, poviče duboki glas. – Čemu žurba? – Tina ugleda zakrvavljene oči tipa koji je majicu nosio svezanu oko glave.

– Tražim nekog, odgovori ona otresito.

– E, pa našla si ga. – On se nasmije i uhvati je oko struka. – Može čaga?

– Ne, hvala. – Tina se izmigolji iz njegovih ruku.

– A piće? – upita on i prisloni joj veliku kriglu na usta.

Gorak okus. – Ne, stvarno, ne treba, odgovori Tina i odgurne kriglu.

On je ščepa za ruku. – Hej, pristojno izgledaš. Daj, zapleši sa mnom. Jedan ples. Neću ti ništa.

Tina osjeti njegov kiseli zadah. Istrgne se i požuri na drugi kraj sobe.

Eno je, pomisli Tina i lakne joj. Spazila je tjeme Hollyne kovrčave kose. – Holly! – vikne gurajući se kroz vrevu. Okrene se nepoznato lice – nije Holly.

– Jesi li je pronašla? – upita Chris kad se stvorio pokraj Tine. Njegov topli osmijeh malo je oraspoloži. Ali samo malo.

Tina odmahne glavom. – Još ne.

– Ja idem provjeriti kuhinju, predloži Chris. – Ti prođi kroz hodnik.

Tina krene niz uski hodnik. Otvori vrata spavaće sobe, ali ih odmah zalupi kad je par koji se unutra svađao osine srditim pogledom.

– Oprostite, žao mi je, promrmlja Tina. Ali jedino zbog čega je žalila bio je dolazak na ovaj tulum.

Na povratku u dnevni boravak Tina začuje ženski vrisak. Glasni krik koji para uši.

To je Holly! pomisli. Znam da jest!

Ona se počne probijati prema ulaznim vratima.

Stigne na trijem upravo u trenutku kad je grupa motorista odjurila velikom brzinom. Jedan od njih držao je djevojku kovrčave smeđe kose.

– Holly! – vrisne Tina. – Vrati se! – Potrči niz pločnik. Prestane trčati tek na uglu.

Zapuše hladni vjetar i zahuče u krošnjama. Prazna limenka zaštropoće na pločniku.

Kamo odvede Holly? Smiri se, reče si Tina. Ne paničari. Možda je Holly htjela ići s njima.

Ali zašto je onda vrisnula?

Možda to nije Holly. Puno cura ima kovrčavu smeđu kosu. Moram pronaći Chrisa, pomisli.

On će znati što treba učiniti.

Tina krene natrag u kuću i tad spazi nešto svjetlucavo na pločniku. Ljeskalo se na mjesečini.

Što je to? pomisli ona i sagne se.

Podigne predmet i pobliže ga promotri.

I naglo udahne.

Hollyna naušnica od kuglica.

Poglavlje 6

Tina čvrsto stisne Hollynu naušnicu u ruci. Odveli su je.

Drhteći cijelim tijelom, ona potrči uza stube koje vode na trijem i naleti na Carlu.

– Tu si! – klikne Carla. – Posvuda te tražim.

– Odveli su je! – cikne Tina. – Neki tipovi na motorima – odvukli su Holly!

– Ha? – zavapi Carla. – O čemu ti to?

– Holly je u nevolji! – vrisne Tina. – Moramo naći Chrisa i krenuti za njima.

– Polakše malo, reče Carla i položi ruku na Tinino rame. – Smiri se. Holly je s curom koja se zove Alyssa Pryor. Zato sam te tražila – da ti to kažem. Ona je dobro.

– Alyssa Pryor? – ponovi Tina. – Iz Shadysidea?

Carla kimne glavom. – Aha. Holly je rekla da pozna Alyssu. A Alyssa je na odsjeku za glumu, pa je otišla Holly pokazati zgradu kazališta.

– To ima smisla, reče joj Tina. – Holly i Alyssa glumile su zajedno u nekim predstavama u Shadysideu. Zaboravila sam daje Alyssa odlučila ovdje studirati.

Tini lakne. Mogla je zamisliti koliko bi se prestravili njezini – i Hollyni – roditelji kad bi saznali da je izgubila sestričnu.

– Ali prošla je ponoć. Zašto bi sad otišli onamo? – upita Tina.

– Svi studenti glume na ovom faksu su frknuti, odgovori Carla i zakoluta očima. – Mislim, skroz-naskroz su čudni. Ponekad se motaju po pozornici cijelu noć.

Tina zijevne i sjedne do Carle na stepenice. – Da je čekamo?

– Nema šanse, odgovori Carla. – Umorna sam. Idemo po Chrisa da nas odveze kući.

– Ali što je s Holly? – ustraje Tina.

– Ona je tamo s gomilom ljudi. Ne brini se. Već će je netko dovesti, uvjeri je Carla.

Tina uzdahne i pogleda u nebo. Naoblačilo se, ali Tina ugleda nekoliko zvijezda. Odabere najsvjetliju – ovaj put zaželi da je Josh čeka u paviljonu. 1 da nikad, nikad nije poljubila Chrisa.

– Slušaj, reče ona Carli. – Što se tiče onoga što si maloprije vidjela...

Carla razrogači oči. – Ti si prva cura s kojom je Chris bio nakon... znaš... one nesreće.

– Nije to bilo nešto takvo, ustraje Tina. – Nismo bili zajedno.

– E, pa mene ste sigurno zavarali, objavi Carla smijući se.

– Ja imam dečka, odgovori Tina.

– A ja uvijek kažem, nastavi Carla veselo se smiješeći, – ako ne možeš biti s onime koga voliš, voli onoga s kojim jesi.

– Zaista, Carla, ustrajala je Tina. – Molim te, nemoj ništa reći Joshu. Obećavaš?

– Nema frke, promrmlja Carla. – Znaš, faks nije srednja škola. Steve i ja izlazimo s drugim ljudima. Gotovo svi to rade.

– Ozbiljno? – upita Tina. – A ljubomora?

– Nema je. Vidjet ćeš.

Ali Tina ništa nije shvaćala. Kad bi zamislila Josha s drugom djevojkom, uhvatio bije čudan osjećaj.

– Molim te, nemoj ništa reći, ponovi Tina.

– Ne brini se, reče Carla i ustane. – Uživaj, Tina. Ovo je tvoj veliki vikend u koledžu!

Vikend u koledžu

* * *

Tini nije bilo do razgovora na povratku u paviljon.

Chris upali radio, ali Tina se nije mogla usredotočiti na glazbu. Kako je Holly mogla tako šmugnuti ada joj ništa ne kaže? I zašto Josh nije ovdje? Zašto Carla tako žarko želi da se ona spetlja s Chrisom? I zašto si je dopustila da ga poljubi?

Što je više pokušavala sve to shvatiti, to se više ljutila. Na Holly. Na Carlu. Na Josha. Na sebe.

Chris zaustavi Jeep uz rubnik. Carla izađe sa stražnjeg sjedala, prije nego što je Tina uspjela otvoriti vrata.

– Vidimo se sutra, vikne Carla i odjuri u paviljon.

Zašto se toliko žuri? pitala se Tina. Stvarno me pokušava spojiti s Chrisom.

Tina se okrene prema njemu. – Hvala na vožnji, reče. – Odoh ja gore. Sigurna sam da se Josh dosad vratio. – Idem ja s tobom, ponudi se Chris. – Ne moraš, odgovori Tina. – Zaista. –

Samo nakratko, uporno će on. – Moram uzeti par stvari.

Tinino srce ubrza kad su ušli u zgradu i počeli se penjati stubama u Joshovu sobu.

Ona otvori vrata. – Josh? – zazove zabrinuto i željno. Ali soba je još bila zavijena u tamu i tišinu.

Još ga nema, shvati ona i nesretno uzdahne.

Spazi svoju poruku na krevetu kako ju je ostavila. Nitko je nije ni dirnuo.

Digitalni sat pokazivao je jedan i petnaest.

– Gdje je? – zabrinuto upita. – Možda su imali nesreću.

Chris odmahne glavom. – Siguran sam da su dobro. Vjerojatno voze jako sporo. Noću je to gadna cesta.

– Zato sam i zabrinuta, odgovori Tina.

Provjeri telefonsku sekretaricu. Nema poruka.

Tina proguta slinu. Ovo uopće nije slično Joshu. Nešto nije u redu.

– Hoćeš sa mnom u studio? – upita Chris.

– Ne, brzo odgovori Tina. – Ostat ću ovdje i čekati. Molim te, vidi je li tamo ostavio poruku.

Chris se zagleda u njezine oči. Želi me ponovno poljubiti, pomisli Tina.

Ali umjesto toga on se nasmiješi.

– Nazvat ću te ako ima poruka u studiju. Vidimo se sutra, obeća on. Brzo joj mahne, okrene se i ode iz sobe.

Deset minuta poslije zazvoni telefon. Tina se brže-bolje javi.

– Josh? – zavapi. Jedva je čekala da mu čuje glas. – Ne. Ja sam. Chris.

Tina odnese telefon do kreveta i opruzi se. – Ima li novosti?

– Josh ti je ovdje ostavio poruku, reče Chris.

– Što se dogodilo? Zašto nije nazvao u dom?

– Pokušao je, ali sekretarica se pokvarila, objasni Chris. – Mehaničar neće dobiti dio koji im treba za auto do sutra. Pa moraju prenoćiti u nekakvom jadnom motelu.

– Stvarno? – kreštavo će Tina. Nije mogla sakriti razočaranje. – Kad će se vratiti?

– Sutra oko podneva. Udaljeni su oko četiri sata vožnje, reče joj Chris.

Četiri sata. Neće se vratiti prije objeda. Tina gotovo uopće neće biti s Joshom.

– Tina, još si tu? – upita Chris.

– Da. Hvala što si nazvao, reče ona. – Vidimo se sutra.

Tina spusti slušalicu. Ovo mi je jamačno najgori vikend u životu! pomisli ljutito. Vjerojatno će proći mjeseci prije nego što mi se ponovno ukaže prilika da budem s Joshom. Ona zavitla jastuk na drugi kraj sobe.

Tina se presvuče u dugačku majicu kratkih rukava i legne u Joshov krevet. Osjeti miris njegova losiona poslije brijanja na posteljini. Nikad joj u životu nitko nije toliko nedostajao.

Da Holly nije odlunjala, barem bih mogla s nekim razgovarati. Tina odluči pričekati sestričnu.

Uzme časopis o geologiji s Joshova noćnog stolića i prelista ga u potrazi za zanimljivim člankom. Kamenje i minerali! Ajme dosade.

Pronađe članak o kopanju zlata i počne čitati. Ali nakon samo nekoliko rečenica, riječi joj se počnu mutiti i ona počne tonuti u san. Zijevajući, otapka na drugi kraj sobe i ugasi svjetlo pa se vrati u krevet.

Hladna srebrna mjesečina plavila je sobu kroz prozor. Zastrahujuće lice onog muškarca s kolodvora bljesne joj pred očima. Okrene se od prozora. Misli na nešto drugo, zapovjedi si. Ali nepoznati obrisi u sobi razbuktaju joj maštu. Ovo je smiješno. Ja sam u studentskoj sobi, posve sigurna. Mislit ću na Josha. I samo na Josha.

O osjećaju koji me svlada kad me zagrlji. O sutrašnjem danu, kad ćemo zajedno ići u lunapark i voziti se na panoramskom kotaču.

Lijepa misli. Opuštajuće misli. Misli koje uspavljaju... Kakav je to zvuk? Tina se trgne iz sna. Koliko je sati? Koliko je dugo spavala? Nije se htjela pomaknuti, pa nije mogla vidjeti sat.

Ležala je mirno ne dišući.

Evo ga opet.

Čudan kuckavi zvuk.

Netko je ovdje, pomisli. Netko je u sobi.

Poglavlje 7

Tina se uspravi i zaškilji u tamu. Trnci joj prođu leđima.

– Holly, jesi li to ti? – Nema odgovora. – Josh?

Moram upaliti svjetlo, odluči.

Ali što ako je netko u sobi sa mnom? Što ako me ščepa kad ustanem? Tina načuli uši. Čula je samo udaranje svoga srca. Sklizne iz kreveta i naslijepo prijeđe preko saga.

Upali svjetlo. Očima provrslja po sobi – prazna.

– Ti bokca, promrmlja Tina. – Ispalila sam na živce. Sad mi se već i pričinjaju zvukovi.

Ukipi se. Vrata sobe su otvorena. Netko je doista bio u njezinoj sobi. Iziđe u hodnik i pogleda lijevo-desno. Nema nikoga. Jeziva tišina zavladała je u paviljonu. Usplahirena, Tina se vrati u sobu, zatvori i zaključa vrata.

Strgne deku s kreveta, omota je oko ramena i počne nervozno koračati po sobi. Ne mogu vjerovati da sam ostavila otključana vrata, pomisli Tina. Tko je bio ovdje? Digitalni sat pokazivao je četiri sata. Četiri! A još nema Holly. Gdje li je ona? Tina se kroz prozor zagleda u noć. Tmasti oblaci valjali su se nebom. Sto posto će oluja, pomisli ona i čvršće se omota dekom.

Tina zamisli Josha kako spava u jeftinoj hotelskoj sobi, a žohari gmižu po ispucanim zidovima.

Tako ti i treba, Josh, pomisli ona. Zašto si morao na put baš ovaj tjedan? Tina se odvuče do Joshova radnog stola, izvuče stolac i sjedne. Na stolu spazi svoje posljednje pismo Joshu i nasmiješi se. Sačuvao ga je, baš kao što se i nadala,

Prekopa po hrpici na stolu: računi za CD-ove, nešto sitniša i tablica minerala. Sa strane se nalazilo izvješće o istraživanju stjenjaka. Kad je podigla izvješće, za oko joj zapne poznati kamen. Nije li to privjesak za ključeve koji sam mu poklonila za prošli Božić? upita se. Što radi ovdje?

Podigne pravokutni komad kvarca: Joshovi su ključevi visjeli na lančiću. Kako se Josh mogao odvesti u prirodu bez svojih ključeva? Uvijek je tvrdio da mu taj kvare donosi sreću.

Nikada nije išao skupljati kamenje bez njega.

– Nazvat ću Chrisa, promrmlja. – On će znati odgovor. Ne, ne mogu ga sad zvati, predomisli se. – Gluho je doba noći.

Ma, sjajno. Sad i razgovaram sama sa sobom, pomisli.

Priberi se. Prestani biti toliko sumnjičava. Osim toga, Josh je maloprije nazvao.

Vraćam se u krevet. Tako je. A kad se probudim, bit ujutro. Sve uvijek izgleda puno bolje ujutro. Barem mi je tako rekla moja mama četiri tisuće puta.

Ona se uvuče natrag u krevet.

– Što je to? – reče naglas.

Nešto je lupnulo o prozor. Tina se zagleda u noć. Teška kiša bubnjala je po staklu. Munje su sijevale. Gromovi praskali.

Tina privuče deku čvrsto na prsa. Kladam se da bi Holly rekla da je oluja loš znak.

Zaspi, Tina, reče si ona. Ne razmišljaj. Zaspi. Ne razmišljaj. Ponavljala si je te riječi sve dok joj se vjeđe nisu polako sklopile.

Kad se probudila, sunčeva svjetlost preplavila je sobu. Eto ti znaka, i to dobrog, pomisli ona.

Nevrijeme je prestalo.

Ona pogleda na sat. Deset i petnaest. Kako sam samo mogla tako dugo spavati? Josh se vraća za dva sata! Okrene se na drugu stranu, očekujući da će ugledati Holly u njezinu krevetu.

Ali krevet je bio netaknut!

Hollyna odjeća bila je još tamo gdje ju je ostavila. Ostala je vani cijelu noć.

Ti joj nisi mama, opomene se Tina. Holly je jedva dočekala ovaj vikend bez policijskog sata.

Ako Holly neće nazvati mene, onda ja moram nazvati nju, pomisli Tina.

Ona nazove informacije i zatraži broj Alysse Pryor.

– Žao mi je. Nemamo nikoga pod tim imenom, odgovori ljupki glas.

Što sad? Odluči nazvati Chrisov studio.

– Je li se Josh vratio? – zabrza u telefon kad se Chris javio.

– Vraća se tek za par sati, Tina, podsjeti je Chris.

Tina uzdahne. – Mislila sam da će me možda jutros nazvati iz motela.

Vikend u koledžu

– Valjda se bojavao da će te probuditi. Da svratim i odvedem tebe i Holly u razgledavanje koledža? – ponudi se Chris.

– Holly se uopće nije vratila kući.

– Vjerojatno je prespavala kod one cure, reče Chris.

– Možda, odgovori Tina vrteći telefonsku žicu.

– Smiri se. – Chrisov umirujući glas je oraspoloži. – Samo da dovršim razvijanje ovih negativna i eto mene k tebi.

– Još nešto, Chris, reče Tina. – Sinoć sam našla Joshove ključeve.

– Što si? – upita Chris. – Ne Čujem te. Prolazi veliki kamion. Zvoni mi tajmer, reče. –

Stižem uskoro.

Tina je zurila u slušalicu i slušala zvuk slobodne linije. Chris je Čak nije ni pozdravio.

Dok se iz susjedne sobe Čula zaglušujuća glazba, Tina se odjene.

Osjeti ubod ljubomore. Svi ostali se ludo provode. Svi osim mene. Ona podigne komad zelenog tinjca. To me podsjeća na moj buket za maturalnu večer, pomisli.

Još je gledala u tinjac kad Chris pokuca.

– Mislio sam da si možda gladna. – Pruži joj vrećicu s krafnama. – Nadam se da voliš

čokoladne.

Itekako. Ti su joj najdraži.

Ali je imala važnijeg posla od krafni.

– Chris, pogledaj što sam našla, reče i podigne Joshove ključeve. – Zar nisi rekao da su otišli njegovim autom?

– Siguran sam da ima rezervne, brzo odgovori Chris.

– Ali zašto ne bi uzeo privjesak za ključeve koji sam mu ja dala? – upita Tina. – Rekao je da mu donosi sreću.

– Možda se bojavao da će ga izgubiti, odgovori Chris. – Ili ga ogrepsti. Kampiraju u dosta gadnom području.

U pravu je, pomisli Tina.

Halapljivo je pojela dvije krafne na putu prema studentskom naselju.

Sunce je pržilo Tinine ruke. Svježi povjetarac šuštao je u krošnjama. Chris je hodao dugim, sporim koracima, opuštenih ruku.

Prsti im se dodirnu. Tina gurne ruke u džepove. Moram se pripaziti, pomisli. Jako me privlači.

– Ovdje su smještene bratovštine, objasni Chris dok su prolazili pokraj niza kuća u viktorijanskom stilu.

– Jesi li pokušao upasti u neku? – upita Tina. – Kako se ono kaže? Jesi li prisegnuo nekoj bratovštini?

– Ne, odrješito će Chris. – To me ne zanima.

– Kao ni Josha, odgovori Tina.

– Stvarno? A ja čuo da ga primaju sljedeći semestar, reče Chris.

– Fakat? – upita Tina osupnuto. Ona i Josh oduvijek su se slagali da su bratovštine i sestrinstva bezvezni. Zar se toliko promijenio? pitala se Tina.

– Zar vas dvoje u posljednje vrijeme niste razgovarali? – upita Chris.

– Mislim da je možda to ipak spomenuo, slaže Tina.

– Koledž Patterson, objavi Chris dok su se penjali prema glavnom ulazu. – Dom šugavih Mavericksa. Jedan pogodak po utakmici im je limit.

– Zar nikad ne pobjeđuju? – upita ona.

– Jedva ikad, nasmiješi se Chris. – Da ti pokažem dramski odsjek.

– Chris pokaže na brdo. –

Studenti glume ponekad spavaju u garderobama. Možda je Holly s njima.

Chris i Tina popnu se uz obronak do impresivne zgrade od cigle.

Kad su ušli, Tina zine u visoke stropove i duge hodnike. Plakati slavnih predstava i glumaca nizali su se duž zidova.

Maleni dramski odsjek u Shadysideu ovome nije ni do koljena, pomisli Tina.

Oni zavire u nekoliko prostorija.

– Ima li koga? Holly? – zazove Tina.

Nije bilo odgovora.

– Idemo iza pozornice, predloži Tina.

Odvuče Chrisa kroz veliku dvoranu. Koraci su im odzvanjali dok su hodali preko prazne pozornice.

Jednoga dana defilirat ću pozornicom poput ove, pomisli ona. Šepirit ću se modnom pistom u šminkerskoj odjeći.

– O čemu razmišljaš? – upita Chris.

– O manekenstvu, odgovori ona.

– Bila bi sjajna u tome. – On se zadivljeno zagleda u nju.

Njegov pogled učini je istovremeno sretnom i nervoznom.

– Idemo pogledati u garderobe, požuri ga ona.

Tina se popne na pozornicu i požuri na drugi kraj. Zaviri u svaku garderobu. Prekrasni kostimi visjeli su na vješalicama. Dugačke viktorijanske haljine, plaševi, košulje, baletni kostimi.

Potom istraži sobu krcatu rekvizitima. Ovaj koledž stvarno ima sjajan dramski odsjek, pomisli. Kladam se da će se Holly ovamo upisati ujesen.

– Nije ni u jednoj garderobi, dovikne Chris.

– A nije ni ovdje, uzdahne Tina.

Oni krenu prema izlazu. Tina začuje nekakav sušanj.

Uhvati Chrisa za ruku.

Pojavi se domar s metlom.

Moram se smiriti, pomisli ona, tako sam nervozna. – Kamo sad? – upita Tina.

– Pokušajmo u kantini, predloži Chris. – Holly jede, zar ne? – Tina se nasmije. – Ponekad.

Oni požure na drugi kraj studentskog naselja. Miris jake kave dopirao je kroz prozore kantine.

Tina utrči unutra. – Jesu li ovdje bili nekakvi studenti glume? – upita skupinu djevojaka za dugim stolom.

One odmahnu glavama. – Jutros ne, odgovori djevojka duge crne kose. – Ali mislim da je preko u Petoj ulici bio cjelonoćni tulum.

Tina se okrene prema Chrisu. – Misliš da su molila otišli tamo?

– Može biti, odgovori on. – Ali vikendom je na svakom koraku neki tulum!

Da su mi barem starci dopustili da pođem sama, pomisli Tina, Onda ne bi bilo ovakvih problema.

Oni odu iz kantine. Tina se sva očajna svali na travu. – Što sad? – upita. – Ne možemo se voziti po cijelom gradu. Znam da nisam Hollyna bebisiterica. Ali osjećala bih se bolje kad bih saznala gdje je ona.

– A da pokušamo nazvati njezinu prijateljicu? – predloži Chris.

– Već sam pokušala. Nema je u imeniku.

– Ja mogu doznati broj, reče Chris. – U knjižari imaju imenik studenata.

Tina pričekala da Chris otklipše navrh brda do knjižare. Išćupa vlat trave i zavrti ga među prstima. Eto je ovdje u predivnom studentskom naselju a ne može si dopustiti ni trenutak uživanja.

– Nabavio sam ga, reče Chris i prekine je u razmišljanjima. – Evo ti kovanica za telefon.

Nadu govornicu. Tina ubaci kovanicu i nazove broj. Nade su joj porasle. Alyssa će se javiti, a Holly će imati nekakvu glupu ispriku zašto nije nazvala Tinu.

Ali barem ću znati da je Holly dobro, pomisli. Onda ću se vratiti u paviljon i čekati Josha, koji će stići za sat vremena.

Telefon zazvoni dvaput i uključi se sekretarica. – Ovdje Alyssa, javi se tanki, visoki glas. –

Trenutno sam na pozornici i ne mogu se javiti. Ostavite svoje ime i ja ću... – Sekretarica se isključi usred rečenice.

Tini slušalica padne iz ruke i zaklati joj se uz nogu.

Nešto nije u redu. Tina je sada bila potpuno sigurna U to.

Glas na sekretarici nije bio glas Alysse Pryor!

Poglavlje 8

– Nešto ovdje ne štima! – zavapi Tina. Zapravo, previše toga ne štima, pomisli. Previše.

Nije htjela priznati, ali Hollyno šesto čulo ovog bi puta moglo biti u pravu.

– Sekretarica me prekinula. Nisam mogla ostaviti nikakvu poruku. I to nije bio Alyssin glas.

– Znaš kakve su glumice, odgovori Chris. – Stalno se zezaju s lažnim glasovima i akcentima.

Možda vježba za ulogu.

– Možda, odgovori Tina. – Ali htjela sam obavijestiti Holly da je tražimo.

– Želiš li nazvati starce? – predloži Chris. – Možeš se poslužiti mojom telefonskom karticom. – On izvadi svoju lisnicu i počne prebirati po kreditnim karticama.

Ti bokca! pomisli Tina. Ima više kartica od moje mame!

– Ne. – Tina se vrati do travnjaka i sjedne. – Ne, ako je Holly otišla s nekim frajerom, samo ću je uvaliti u neprilike. A onda ću i ja imati neprilika.

Chris sjedne do nje, ramenom gotovo dodirujući njezino. – Nisi ti kriva.

– Ne znaš ti naše starce, progundā Tina. – Nas dvije trebamo paziti jedna na drugu.

Zaljubljeni par prošeće ispred njih. Držali su se za ruke i smijali. Tina im je zavidjela. Ovo je trebao biti najbolji vikend mojeg života, pomisli ona. A zasad je najgori.

Plava sojka zacvrkuće u krošnji drveta. Tina začuje glazbu negdje u daljini.

– Počinje raditi lunapark, objasni Chris. – Na središnjem travnjaku. Hoćeš da odemo pogledati?

Tina prstom razmakne travu. – Koliko je sati? – upita.

Chris pogleda na sat. – Deset do dvanaest.

– Skoro je dvanaest? – poskoči Tina. – Trebamo natrag u paviljon. Nisi li rekao da se Josh vraća oko podneva?

Chris ne odgovori.

– Chris, reče Tina. – Stoje?

– Jeli ono Carla? – upita on i zaškilji.

Carla dotrči preko travnjaka. Na njezinoj bijeloj majici kratkih rukava pisalo je PATTERSON MAVERICKS. Sunčane naočale držale su joj kosu dalje od lica.

– Napokon! – zavapi ona. – Gdje ste vas dvoje?

– Svugdje, odgovori Tina.

– Zvali su Josh i Steve, objavi Carla.

– Ozbiljno?! – Tinino srce ubrza.

– Najprije je zvao tvoju sobu, objasni Carla. – Ali nije te bilo.

– No? Gdje su? – htjela je znati Tina.

– Još ne mogu nikamo. Mehaničar je popravio auto, ali onda se opet pokvario. – Carla zatakne neposlušnu vlas iza uha. Stalno se okretala i gledala preko ramena.

– Dakle, idem po njih. – Carla se okrene da će otići.

– Čekaj! – Tina je uhvati za ruku. – Idem s tobom.

Carla se ugrize za usnu i pogleda Chrisa.

– Ne, reče ona Tini. – Ne možeš!

Poglavlje 9

Zašto ne? – Tina nije puštala Carlinu ruku. Nije joj namjeravala dopustiti da ode.

Zašto se ponaša tako čudno? pitala se Tina. Ne želi me čak ni pogledati. Josh je moj dečko.

Želim ići s njom po njega.

– Moram ići s tobom, uporno će Tina.

– Nema mjesta, objasni Carla. – Imam dvosjed. – Ona makne Tininu ruku. – Jedan od njih dvojice morat će se stisnuti iza sjedišta.

– A tako. – Tina uzdahne. – Ali Chris ima mjesta u svojem Jeepu. Što kažeš? – upita puna nade.

– Naravno, odgovori on i pruži joj ključeve. – Carla, ti vozi. Ja ću ostati ovdje u slučaju da se pojavi Holly.

Holly! pomisli Tina. Ne smijem otići dok se ne uvjerim da je dobro.

– Najbolje da i ja ostanem, nevoljko će ona Carli. – Ali vrati se brzo. I reci Joshu da jedva čekam da ga vidim.

Carla kimne glavom i brzo se udalji. Tina položi ruku na Chrisovo rame. – Čudno se ponašala, zar ne? Kao da nije željela da idem s njom.

– Možda će usput svratiti do nekog dečka, reče Chris. – Nikad ne znaš s Carlom.

Da svrati do nekog dečka? Tinina se usta osuše. Možda želi biti s Joshom. Rekla je da ona i Steve izlaze i s drugima.

Cijeli vikend me pokušava uvaliti Chrisu. Tina odjednom sagleda situaciju iz nove perspektive. Možda je Carla gura ali nju zanima Josh.

– Chris – misliš li da se Carla želi naći s Joshom? Možda zato nije željela da idem s njom?

– Dok je Steve s njima? – upita on.

– Ne, imaš pravo. Ali nekako se čudno prema meni ponašala.

– Previše se brineš. – Chris rukom obgrli Tinina ramena. – Slušaj, tebi treba malo zabave.

Ne želim da ti ovaj tjedan bude totalna katastrofa. Pa evo što predlažem: jedan moj prijatelj je vlasnik trgovine motociklima. Možemo unajmiti skuter za danas. Provozat ću te. I snimiti fotografije na otvorenom za tvoj album.

– A što je s Holly? – upita Tina.

– Nazivat ćemo sobu dok smo vani. Možda je čak i ugledamo u šetnji gradom.

Pola sata kasnije Tina je sjedila na stražnjem sjedalu skutera. Rukama je uhvatila Chrisa oko struka.

Dok su se vozili po starim ulicama, vjetar joj je šibao kosu. Chris zaustavi skuter na vrhu brda.

Tina se zagleda u panoramu gradića. Ulice su vijugale u krugovima. Veliki javori nizali su se uz pločnike. Grad je završavao u podnožju planine Čiji je vrh bio pokriven snijegom.

Da barem mogu ovdje na fakultet, pomisli ona. Predivno je.

– Ovo je Promatračnica, objasni Chris. – Htio bih snimili nekoliko tvojih fotki ovdje.

On izvadi naočale žičanih okvira i natakne ih na nos. – Bez njih se ne mogu koncentrirati, sramežljivo će on.

Dobro mu stoje naočale, pomisli Tina.

Chris namjesti opremu. Tina je stajala na vrhu.

– Okej, napokon će on. – Gledaj grad. Neka ti kosa slobodno leprša.

On namjesti blendu. – Samo budi prirodna, Tina.

Ovo je teško, pomisli ona. Kako da budem prirodna kad će ove fotografije možda vidjeti Rob Roberts? Nije znala što učiniti s rukama. Ili s nogama.

– Opusti se, smirivao ju je Chris. – Misli na večeras. Na ples.

Tina zamisli kako pleše s Joshom.

– Izvrsno! – usklikne Chris. – Baš to hoću. – On snimi nekoliko uzastopnih snimki.

Kako me pažljivo motri, pomisli Tina. Jesu li svi fotografi jednako intenzivni? Ili se među nama događa nešto posebno?

– U redu, reče on i spusti aparat. – Ovdje smo završili.

Odvezu se do knjižnice, velike stare kamene zgrade s prozorima od obojenog stakla.

Chris snimi nekoliko fotografija Tine na stubama i kako hoda ispred ulaznih stupova.

Pozirati nekome tko zna što radi baš je zabavno, pomisli ona.

– Ove će biti sjajne. – Chris je uhvati za ruku i povede natrag do skutera. – Rođeni si talent.

Tinino srce zatreperi. – Nadam se, reče. – Cijeli život želim biti manekenka.

On je na trenutak čeznutljivo pogleda, od čega ona osjeti grč u želucu. Tako se sjajno zabavlja daje potpuno zaboravila na Holly.

– Moramo se vratiti u paviljon. Što ako me Holly ondje traži?

– Ne – slušaj! Idemo u lunapark. To je logično mjesto na kojem bi se Holly mogla pojaviti.

Zna da bi i ti tamo trebala biti.

– U redu, složi se Tina.

Sjednu ponovno na skuter i zapute na drugi kraj grada.

Dok je na semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo, Chris skoči s motora.

Što sad izvodi? pomisli ona.

On uzme svoj fotoaparatus i snimi Tinino iznenađeno lice.

Kad se upalilo zeleno, on skoči natrag na motor, a Tina ga ponovno uhvati oko struka.

Nadam se da će ove slike uspjeti, pomisli ona. U protivnom ne želim da ih tko vidi. Posebno ne Rob Roberts.

Kad su se približili središnjem travnjaku, Tina shvati da je Proljetni studentski festival u punom jeku. Uzbuđeni povici razlijevali su se zrakom sa spirale smrti.

Slano-slatki miris kokica i šećerne vune zaželi joj dobrodošlicu. Chris parkira skuter ispod stabla. Uhvati Tinu za ruku i pomogne joj sići.

Zazovu ih dečki u majicama kratkih rukava s kojih su bliještili nazivi bratovština. – Tri bacanja za dolar! Ovamo. Osvoji plišanog medu za svoju curu!

Tina ugleda kako neki slatki dječak baca pikado u balon. Osvojio je velikog plišanog medu.

Trebala bih biti ovdje s Joshom, pomisli ona. Chris je divan. Cijelo je vrijeme sa mnom. Ali nije on Josh.

– Dođi, reče Chris i uhvati je za ruku. – Da iskušam sreću s bacanjem teniske loptice.

Osvojit ću nagradu za tebe. Što kažeš na velikog ljubičastog dinosaura?

– Uf! Ne, hvala, pobuni se Tina.

Chris preda fotoaparat Tini. Prodavač mu da tri loptice da ih baci kroz prstene.

Chris zavrti u rukama prvu lopticu, a zatim nacilja prsten, Baci i pogodi. Prije nego što je bacio drugu, okrene se i nasmiješi Tini. I druga padne kroz prsten.

Tina prestane disati kad je Chris bacio treću lopticu. Ova pogodi rub prstena i padne na pod.

– Ništa zato. – On posegne u džep i izvadi još sitniša.

Baš dobro, pomisli Tina. Stvarno ne želim plišanog dinosaura.

– Tina? – začuje se duboki glas.

– Jack! – klikne Tina. – Bok! – Jack Hampton maturirao je na srednjoj školi Shadyside godinu dana prije Josha.

– Što ti ovdje radiš? – upita Jack. Znatizeljno promotri Chrisa. – Zar više ne hodaš s Joshom?

– Jasno da hodam, odgovori Tina. – Došla sam k njemu preko vikenda. Ali znaš ti Josha.

Otišao je na teren i pokvario mu se auto.

Jack odmahne glavom. – To je njemu slično.

– Ovo je Chris. – Tina povuče Chrisa bliže. – Joshov cimer. On mi pokazuje koledž.

Jack pruži Chrisu ruku. Chris samo nakratko stisne Jackovu ruku.

– Radije krenimo, predloži Chris. – Želim snimiti nekoliko slika na vrtuljku. – Poigravao se remenom svojeg aparata.

Ljubomoran je, pomisli Tina.

– Pričekaj malo, reče ona. – Nisam dugo vidjela Jacka.

– Tvoji starci dopustili su ti da dođeš sama? – upita Jack. – Čudim se.

– Ma nisu, prizna Tina. – Došla sam sa svojom sestričnom Holly. Nisi lije možda negdje vidio? Mislim da se skice s Alyssom Pryor.

'Alyssom Pryor? – Jack se namršti. – Iz Shadysidea?

Tina kimne glavom. Krajičkom oka ugleda kako Chris nervozno prčka po svojem aparatu.

– Čudno, primijeti Jack. – Alyssa više ne studira ovdje. Prebacila se na neki umjetnički faks u Seattleu.

Poglavlje 10

To je nemoguće! – zavapi Tina i zarije prste u Chrisovu ruku. – Siguran si? Alyssa Pryor?

Kratke plave kose? Čiji otac ima butik u šoping centru?

– Sto posto, odgovori Jack. – Čuo sam se s njom prošli ijedan telefonom. Čak smo razgovarali o tebi i Joshu. O svima iz Shadysidea.

Tini se zavrti u glavi.

Netko laže. Sigurno Carla.

– Pa gdje je onda Holly? – upita Tina.

Zamisli Holly kako leži u nekoj grabi. Ilije zavezana za stolac dok je muče pijani bikeri.

– Možda je s nekom drugom Alyssom, reče Jack.

Ne vjerujem, pomisli Tina. Da barem znam što Carla smjera.

Priđe im zgodna djevojka crvene kose i uhvati Jacka pod ruku. – Svi te čekaju, zaguguće.

Djevojka odvuče Jacka i on im mahne. – Ne brini se! – vikne – Već ćeš naći Holly. Pozdravi je u moje ime.

– Moramo je potražiti, Tina će Chrisu. – Možda se dogodilo nešto grozno. – Ona se progura od štandova u vrevu.

Zaleti se u dečka koji je nosio kutiju kokica pa okrene na drugu stranu. Meki je klaun trčkarao prema njoj. Njegove debele crvene usne podsjete Tinu na krv. Grupica male djece slijedila je klauna. Uz smijeh i vrisku obigravali su Tini oko nogu.

Osjećala se uhvaćena u klopku. Maknite se od mene! pomisli. Ne mogu misliti. Treba mi prostora.

Ona rukama poklopi uši. Holly-gdje si? – Moram se maknuti odavde! – zavapi Tina.

– Smiri se, reče Chris. Uhvati je za ruku i odvede do klupe.

– Kako da se smirim? – poviče ona. – Sestrična mijе nestala. Tko zna gdje je! A onaj čudan glas na sekretarici zvučao je tako jezivo. Nešto tu ne štima.

Chris popravi svoj konjski repić. – Rekla si da Holly želi biti sama svoj šef, ne? – On joj se zagleda u oči. – I da uvijek traži dobar provod?

– Da, ali... – Tina zašuti. Znam da pokušava biti razborit, pomisli. A ja sam si obećala da se neću ponovno uzrujati. Ali ovo je nešto drugo. Ovaj put znam da netko laže. – Moramo nazvati policiju.

– Ne možeš prijaviti nečiji nestanak dok ne prođe dvadeset četiri sata. A prošlo je samo... –

Chris pogleda na sat. – Sad je tek dva. A vas dvije ste stigle sinoć u devet.

Zar je samo toliko prošlo? pomisli Tina. Kao da čekam Josha cijelu vječnost! – A da nazovem tetu i tetka, promrmlja ona.

– Ako želiš, odgovori on.

Ne, baš i ne želim, pomisli ona. Oni bi nazvali Tinine roditelje i svi bi se štrcali u Patterson.

A njezin vikend s Joshom završio bi prije nego što je počeo.

– Ne, reče ona zamišljeno iscrtavajući nogom lukove po betonu. – Ne znam što da radim.

– Znam što ti treba, reče Chris i pljesne rukama po bedrima. – Što kažeš na ledenu bananu?

Od svih jela u lunaparku, ledena banana bila je Tinino omiljeno jelo. Kako mu to stalno uspijeva? Čita li on misli ili takvo što?

– Može, složi se ona nevoljko.

Provuku se između štandova i vožnji dok nisu stigli do štanda sa sladoledima. Tinine misli odlutaju daleko od lunaparka.

Nisam fer prema Chrisu, pomisli. Ta nije on tražio tla provede cijeli vikend sa mnom.

Moram prestati razmišljati i početi se zabavljati.

Poslije ledenih banana, odu do panoramskog kotača. Dok su stajali u redu, Tina se trudila sudjelovati u razgovoru. Ali misli bi joj uporno odlutale na Holly i Josha.

– Pa jesi li čula za njih? – upita Chris.

– Čula za koga?

– Nije važno, odgovori Chris. – Mi smo na redu.

Voditelj ih odvede do kabine. Chris spusti sigurnosnu prečku. Minutu poslije kotač se pokrene. Blagi proljetni zrak dahne joj u lice. Zvukovi se izgube u daljini.

Tinin želudac zatitra kad se kabina strmoglavila, a osjeti uzlet uzbuđenja kad se kabina iznova vinula u zrak.

Chris je namještao svoj fotoaparata. Usmjeri objektiv u Tinu i snimi nekoliko fotografija u vožnji.

Tina je pogledom pretraživala mnoštvo ispod njih. Nadala se da će ugledati Holly. Kad se sljedeći put budemo spuštali, pomisli, pregledat ću drugu stranu.

Ali kabina se ne spusti, već se prodrma pa se zaustavi.

Tina podigne pogled prema širokom nebu. Gotovo da mogu dodirnuti oblake, pomisli.

– Zaglavili smo, reče Chris. – Jesi li se ikada zaglavila mi vrhu?

– Ne, odgovori Tina.

Djeca u kabini ispod njihove rasplachu se i počnu dozivali roditelje.

Ptica sleti na žbicu velikog kotača pa odleti.

Da barem ja mogu odletjeti i početi ovaj vikend ispočetka, pomisli Tina.

Duboko zamišljena, nije primijetila da joj se Chris primaknuo – sve dok ju nije zagrlio.

Pogledi im se sretnu.

Ne sad, pomisli ona. Ne mogu ga poljubiti ovdje gore. Ne mogu ga uopće poljubiti. Imam dečka. Dečka koji će se vratiti svakog trenutka.

Tina se odmakne. Chris je pogladi po obrazu. – Prestani se brinuti, umirivao ju je on. –

Rekao sam ti da se previše brineš. – On je zagrli i prigru se prema njoj.

A onda pritisne svoje mekane usne na njezine. Iako to nije htjela, nije si mogla pomoći –

popusti i uzvratil poljubac.

Chris je čvršće stisne. Njegov poljubac postane strasniji. Sviđa mi se ovo, pomisli ona. Znam da ne bi smjelo, ali sviđa mi se.

Blagi povjetarac zanjiše kabinu. Dječja vriska otplovi u daljinu. Chris joj prstima prođe kroz kosu. Ruke joj položi na obraze. U očima mu se pojavi sjetni izraz.

– Chris. – Tina mu dotakne ruku. – Jesi li dobro? – On ne odgovori.

– Chris, ponovi ona. – Reci nešto. – On zaškilji u nju.

Što on to vidi? upita se Tina. Ima tako hladan izraz lica.

Chris skine gumicu s konjskog repica. Kosa mu padne niz vrat i on je protrese.

– Oprosti, reče naposljetku. – Samo, nisam bio na panoramskom kotaču od... – Glas mu zamre.

– U redu je, blago će Tina. – Carla mi je rekla za nju.

– Stalno vidim njezino lice, promrmlja Chris. – Da ga barem mogu odagnati.

– Za to treba vremena, reče Tina. Godi joj tješiti Chrisa. Ta on njoj ugađa cijeli dan.

On ponovno pogleda u nju svojim prodornim zelenim očima. – Znaš, Josh je napravio glupost što je otišao, reče on. – Što da nisam stigao na kolodvor u pravom trenutku? Znaš li šta ti se moglo dogoditi?

Tina zadrhti. – Ne podsjećaj me.

– Trebao je ostati ovdje, nastavi Chris. – Rekao sam mu, kad bih ja imao curu poput tebe, ne bih nikamo išao. – On se primakne.

– Nadam se da će skoro popraviti kvar, reče Tina i pogleda dolje.

– Čemu žurba? – Chris je ponovno obgrli rukom. – Bojim se visina, slaže Tina.

On je čvrsto zagrlj. Kostu joj se zabodu u njegova prsa. Jedva je disala.

Daj Bože da se ovo čudo pokrene. Daj Bože. Preteški srno da budemo na istoj strani kabine.

Tina pogleda u zemlju ispod njih.

Chris je protiv njezine volje poljubi. Usta su mu imala okus po čokoladi i banani. Ne želim ga više ljubiti, pomisli ona.

– Chris! – vikne Tina i odgurne ga. – Molim te. Nagnuli smo kabinu.

Chris ipak pritisne svoje usne na njezine.

– Prestani, odlučno će ona i okrene glavu.

– Što ne valja? – prasne Chris. – Kakvu to igru igraš?

– N-ne igram nikakvu igru, zamuca Tina.

Chris je zgrabi i utisne joj vlažan poljubac na obraz, gurne joj jezik u uho. Prođu je hladni srsi.

– Prestani! – vikne ona. – Ozbiljno. – Odgurne ga na drugu stranu kabine.

Dajte više pokrenite kotac. Molim vas!

– Mislio sam da osjećaš nešto za mene, ljutilo će Chris. – Prije minutu nije ti bilo mrsko ljubiti se sa mnom. Priznaj, osjećaš nešto!

– Da... hoću reći, sviđaš mi se, ali znaš što osjećam za Josha.

– A sinoć? – uzrujavao se Chris. – A ovo maloprije? Onda nisi mislila na Josha.

Moram naći prave riječi, pomisli Tina. – U pravu si, počne. – Ali Josh i ja smo zajedno dvije godine. – Proguta knedlu.

Chris sijevne pogledom. Stavi ruke na sigurnosnu prečku i zanjiše kabinu.

– Prevrnut ću ovo čudo, zaprijeti. – Ti me samo izazivaš, zar ne? Priznaj. Tina!

Kabina se nagne naprijed.

– Chris! – zavapi Tina. – Prestani. Ispast ćemo.

– Onda me poljubi, uporno će on i primakne joj se. – Poljubi me pa mi reci što osjećaš.

Hajde. Poljubi me!

– Ne! – vikne Tina.

Chris svom težinom zaljulja kabinu. Naprijed-natrag. Naprijed-natrag. – Prestani! –

zahtijevala je Tina.

Tina osjeti grč u želucu. Krv joj šikne u glavu i ona se grčevito uhvati za sigurnosnu prečku.

Zagleda se u ljude na zemlji. Zamisli se kako pada... pada. Pretvara se u palačinku na betonu.

– Chris! Jesi poludio? – vrisne ona.

Chris se nasmije i još jedanput zanjiše kabinu.

Tinino bilo ubrza.

Zine da vrisne. Ali ne izađe nikakav zvuk. Prsti joj skliznu sa sigurnosne prečke. Chris zanjiše kabinu još jače. Padam, pomisli ona. Umrijet ću!

Ona zatvori oči i počne padati.

Poglavlje 11

Pada... pada. Ne. Ne pada.

Kabina se pokrene. Panoramski se kotač počeo okretati. Kabina se zanjiše i ispravi. Tina ispusti dugi uzdah olakšanja i okrene se prema Chrisu, koji se poigravao remenom svojeg fotoaparata i Šuteći gledao ravno preda se.

Što mu se mota po glavi? Shvaća li da nas je skoro ubio? Još drhteći, Tina se grčevito držala za rub kabine. Kabina se brzo spuštala. Tina se nagne naprijed, spremna iskočiti Čim se kabina zaustavi.

Ali se kabina ne zaustavi. Što se sad događa? pomisli ona.

– Hej, Chris! – Voditelj mahne. – Još par rundi jer ste dugo stajali gore.

Ne, pomisli Tina. Moram se maknuti od njega.

– Što kažeš na još nekoliko fotki? – nehajno upita Chris i izvadi fotoaparat iz torbice.

Ponaša se kao da se ništa nije dogodilo, pomisli Tina. Ne mogu vjerovati.

– Gore je svjetlo sjajno, reče on i primijeti njezin preplašen izraz. – Prepao sam te, ha?

Tina kimne glavom.

– Oprosti, promumlja on. Petljao je oko aparata. – Samo sam se šalio. Stvarno mi je žao.

Glas mu je opet zvučao milo. Puno sličniji glasu onoga Chrisa koji joj pomaže cijeli vikend.

Tako mi gaje žao, pomisli ona. Smrt njegove cure sigurno ga je izbacila iz ravnoteže. Tina nije rekla ni riječi kad se kabina nastavila okretati. Samo da se maknem s ovog čuda, pomisli.

Onda ću riješiti to s Chrisom.

Kabina najzad dotakne tlo i zaustavi se.

Tina otetura na klecavim nogama.

– Hej, čekaj! – zovne Chris i potrči za njom. Uhvati je za ruku. – Tina, molio ju je. – Nemoj se ljutiti. Molim te.

Tina uzdahne. Izgledao je izgubljeno. Da ga nisam poljubila onaj prvi put, ništa se od ovoga ne bi dogodilo.

Ona pogleda u panoramski kotač i zadrhti kad se zamislila kako pada s vrha.

– Molim te, ponovi on. – Trebao sam znati da će se ovo dogoditi. Rekao sam ti, nisam bio u lunaparku od... znaš... od Judyne nesreće.

– Vratimo se u dom, reče ona i okrene se od kotača. – Možda je Holly tamo.

– Može, složi se Chris i posegne za njezinom rukom.

Tina hitro gurne ruke u džep. Ne mogu mu više podgrijavati nade. Odsad ću biti jako hladna, jako pažljiva.

Pohita kroz mnoštvo. Neki se klaun smijao preglasno, glazba je treštala, a djeca su vrištala i uzbuđeno trčala naokolo.

Još malo i eksplodirat ću! pomisli ona.

Tina spazi skuter i sjedne na njega. Želim izgledati super kad se Josh vrati, pomisli dok je Chris palio motor. Namakat ću se u kadi i oprati kosu i... Kamo me on to vodi?

– Hej, Chris. – Ona ga snažno lupne po ramenu. – Zar dom nije na onoj strani?

– Mislio sam da odemo u moj studio i snimimo još fotki za tvoju mapu! – vikne joj on preko ramena.

– Ne sad! – pobuni se Tina i povuče ga za rukav košulje. – Okreni.

Chris zaustavi skuter uz pločnik.

– Tek je tri, objasni. – Carla se neće vratiti s dečkima prije pet. Ovo nam je jedina prilika za slikanje u zatvorenom prostoru.

– Ali izgledam užasno, izjavi Tina i prođe rukama kroz svoju raščupanu kosu.

– Ne izgledaš. Osim toga, imam ondje odjeće i šminku. Sve što ti je potrebno.

Što ako Chris opet pošandrca? pomisli ona.

– Molim te. Rekao sam ujaku da ću te slikati. Morao sam mu obećati da ću mu pokazati negative.

Ovo je moja šansa, pomisli Tina. Ako se Robu Robertsu svide slike, možda me pozove da mu poziram!

Morat će pripaziti na Chrisa. Učini li nešto čudno, otići će.

– U redu, pristane Tina. – Ali samo sat vremena.

– Dogovoreno. – On pruži desnu ruku.

Tina je oklijevala. Sad pretjerujem, pomisli. Samo se želi rukovati.

Ona nevoljko pruži ruku. Chris je brzo prodrma.

Uključe se ponovno u promet. Možda sam preburno reagirala na panoramskom kotaču, pomisli. Nije li Josh pokušao izvesti sličnu glupost u lunaparku u Ulici Straha? On i Jack Cooper pokušali su izgurati trkaći autić sa staze.

Ne vjerujem da me Chris želio povrijediti.

A pokazat će moje fotke svojem ujaku. Barem jedna pozitivna stvar od ovoga groznog vikendu. Oni skrenu na prometno raskrižje. Tina spazi neku djevojku kako se ljubi s nekim dečkom pokraj parkiranog automobila.

Djevojka kratke crne kose. U bijeloj majici s natpisom PATTERSON MAVERICKS na leđima. Tina zaškilji da bolje vidi.

Carla!

Carla nije otišla po dečke. Nije ni krenula iz studentskog naselja!

Što se događa?

Poglavlje 12

Stani! Chris – zaustavi! – vrisne ona i povuče ga za ramena.

Chris uspori i zaustavi skuter uz pločnik.

– Prošli smo pokraj Carle! – cikne Tina. – Ljubila se s nekim tipom!
– Ona pokaže niz ulicu.

– Opa! – poviče Chris. – To je nemoguće!

– Vрати se! – navaljivala je Tina. – Brzo!

– Ovo je jednosmjerna ulica, objasni on. – Morat ću obići blok.

– Brzo! – požurivala gaje Tina. Čvrsto se uhvati za Chrisa kad se on naglo uključio u promet.

Što se događa? pitala se Tina. Zašto nam je Carla lagala?

Brzo! Brzo! požurivala je Chrisa u sebi. Moram se suočiti s Carlom!
Moram saznati istinu!

Ali kad je Chris ušao u lijevi zavoj, skuter uspori.

– Neee! – zatuli Tina.

– Ne znam što mu je sad, ispričavao se Chris. – Držite se. Ne miči noge s pedala.

On pokušava oživjeti motor. Ništa od toga.

Automobili su brundajući prolazili pokraj njih.

– Što nije u redu? – nestrpljivo će Tina.

– Ne znam, odgovori on. – Siđi.

Odgura skuter uz rub ceste i zagleda se u motor.

Mogla bih otrčati do mjesta gdje sam vidjela Carlu, pomisli Tina. Ali sve te jednosmjerne ulice silno zbunjuju.

Chris je pokušavao upaliti motor. – Mislim da je problem u rasplinjaču, promrmlja.

– Potrčimo! – molila ga je ona. – Sad će, reče Chris. – Osjećam. – Motor zakašlje, pa se napokon upali. – Uskači! – vikne on.

Ponovno pojure cestom. Chris nekoliko puta skrene lijevo. Kamo on to ide? pomisli ona.

Otišao je predaleko natrag. – Ova ulica! – vikne mu ona na uho. – Skreni ovdje. – Gdje?

Tina pogledom pretraži parkirane automobile. – Tamo! Kod onog kombija!

Chris se zaustavi pokraj kombija. Ni žive duše.

– Znam da je bila Carla, nije se dala Tina. Side sa skutera. – Zašto je još ovdje?

– Nije, reče joj Chris. – Ne može biti. Uzela je moj Jeep.

– Ali ponašala se čudno. Možda uopće nije otišla.

– Zašto bi lagala? – zanimalo je Chrisa.

Tina proguta slinu. Netko laže. I to Carla.

– Mislim da nije otišla jer zbog nekog razloga ne želi da se nađem s Joshom, izleti Tini.

– Carla i Steve večeras idu na ples, podsjeti je Chris. – Stalo joj je da se dečki vrate koliko i tebi.

Dok su se oni prepirali, na drugoj strani ulice prođu dvije djevojke.

– Pogledaj ih, pokaže Chris. – Onu nisku.

Djevojka je na sebi imala traperice i bijelu majicu s natpisom PATTERSON MAVERICKS

sprijeda i straga. Iz daljine bi se lako moglo pomisliti da je Carla.

– Okej, uvjerio si me, prizna Tina.

– Je li ti bolje? – upita Chris.

– Jest, malo, slaže Tina. Nije se osjećala nimalo bolje,

Taman da sve djevojke u studentskom naselju nose istu odjeću, djevojka koju je Tina vidjela bila je Carla. U to nije bilo sumnje.

– Krenimo, požuri je Chris. – Nemamo puno vremena,

Nekoliko minuta potom oni skrenu na usku, neravnu cestu. Tina se čvrsto držala za Chrisa.

On uspori ispred velike stambene zgrade između dva prazna gradilišta.

Puzavci su se verali po zidovima i velikim dijelom pokrili ciglu i uokvirili prozore. Chris zaustavi skuter na kolnom prilazu, zaturira nakratko motor pa ga isključi. Potom skoči sa skutera.

– Studio je u podrumu, reče joj Chris i povede je niz stubište na kraju zgrade.

U dnu stepenica otključa vrata. Tina ugleda dugačak, pljesniv hodnik. Jedna jedina žarulja bacala je slabašno svjetlo na prljavi sag.

– Kako si pobogu našao ovo mjesto? – upita Tina.

– Trebalo mi je dosta dugo, odgovori Chris i ode do vrata u dnu hodnika. – Htio sam neko tiho mjesto. Budući da je u podrumu, gotovo da se ne čuje ništa izvana. Savršeno je.

Chris otključa zasun i dvije brave ispod njega. Zašto ima toliko brava? upita se Tina. Kladam se da nitko ne zna za ovo mjesto.

– Unutra imam puno skupe opreme, objasni on kao da joj čita misli.
– Opreza nikad dovoljno.

On širom otvori vrata iпусти Tinu da ude prva.

Kad je ušla u prostoriju, Chris pritisne prekidač. Bijesnu svjetla i začuje se pjesma Psycho Surfersa.

– Cijeli je studio spojen na ovaj prekidač, objasni on i objesi ključeve na čavao pokraj vrata.

– Znam da je glazba glasna, ali mi to pomaže da se uživim u posao.

Tmino srce uzbuđeno zakuca. Sve u toj prostoriji privlačilo joj je pozornost. Nije znala što bi prije pogledala.

Jedino vanjsko svjetlo dopiralo je kroz dva mala prozora u razini zemlje.

Mekani svijetlosmeđi tapison pokrivaio je pod. Fotografije i plakati manekenki u predivnoj odjeći prekrivali su zidove.

Vidi, vidi! pomisli Tina. Prepoznajem neke manekenke. Ove je fotke sigurno snimio njegov ujak.

Ali slike nepoznatih djevojaka bile su jednako dojmljive. Pitam se hoće li moje slike ispasti ovako dobro.

– Pogledaj oko sebe, ponosno će Chris. – Moram provjeriti nešto u tamnoj komori.

On iščezne kroz vrata na drugom kraju sobe.

Tina polako obiđe prostoriju, diveći se svemu. Duž jednog zida pružao se dugački stol sa svim mogućim rekvizitima. Tronožac, visoki ventilator i reflektor stajali su pokraj stola. Na polici se nalazilo nekoliko fotoaparata, objektiva i desetak kutijica s filmovima. U kutu na drugom kraju sobe ona primijeti njegov radni stol. A pokraj toga liniju i televizor.

Ovo je mrak studio, pomisli.

Uzbuđena, ona odšeta natrag uza zid pažljivije zagledajući fotografije. Dođe do niza fotografija djevojaka u večernjim haljinama. Svaka se djevojka potpisala na svoju sliku.

Upadljiva imena poput Gabrielle, Francesca i Tahnee.

Ona promrmlja svoje ime. – Tina. – Dosadno. Morat ću ga promijeniti.

Potom dođe do niza neobičnih fotografija s puno specijalnih efekata.

– Mislio sam i tebe tako slikati, ponudi Chris i položi ruke na njezina ramena. Tina se trgne i okrene.

– Kako to radiš? – upita i pokaže fotografiju na kojoj neka djevojka sjedi na pijesku. Usta i nokti su joj tamnocrveni. Plava lopata zabodena je u pijesak pokraj njezina nožnog prsta.

Ostatak slike bio je crno-bijeli.

– Obojim crno-bijele fotografije ovim posebnim olovkama tla dobijem efekt koji želim, objasni Chris. – Mogao bih ti nacrtati smeđu kosu i zelene oči.

– Ti si fotograf. Možeš sa mnom učiniti što te volja, reče Tina.

Chris razrogači oči. – Što god me volja? Tina osjeti da se zacrvenjela. – Znaš što mislim.

Nisam to smjela reći, prekori se ona. Moram biti oprezna. Ne smijem mu opet podgrijavati nade. Ona se ponovno okrene prema zidu. Pogled joj padne na fotografiju crnokose djevojke zelenih očiju. Ona protrne. Tko je to? pomisli. Izgleda poput mene. Mogle bismo biti blizanke –

samo što imamo drukčiju boju kose i očiju.

Djevojka se smiješila fotografu. Usta su joj bila poluotvorena, kao da je zaustila nešto reći.

Gotovo da joj čujem glas, pomisli Tina. Što mi ona to pokušava reći?

Tina zadrhti. Prisili se da se okrene i nastavi razgledavati fotografije. Chris joj je hodao za petama. Ona stigne do fotografije jedrilice čije se narančasto-bijelo jedro napuhivalo na vjetru.

– Je li ovo tvoja jedrilica? – upita Tina.

Chris ne odgovori- Gledao ju je ozbiljna izraza lica.

Opet sam napravila glupost, pomisli ona. Zašto zaboravljam da moram držati jezik za zubima? Chris se sad sjetio Judy.

On pogledom prijeđe preko njezina lica, a potom mu pogled odluta preko njezina ramena.

Ponovno proživljava nesreću, pomisli ona.

Isto kao na panoramskom kotaču.

Tina suspregne dah. Nemoj opet puknuti, Chris. Molim te.

Chris izvadi naočale iz džepa i natakne ih. Potom prstima prođe kroz kosu.

– Nekoć je bila, odgovori on gorko, zagledan u fotografiju.

Oni zašute. Tina se pretvarala da proučava neku drugu fotku na zidu.

– U kupaonici ima šminke, tiho će Chris. – Našminkaj se. Puno sjenila i ruža. A onda ćemo odabrati garderobu.

Chris se okrene i pozabavi odabirom leća i fotoaparata. Tina krene na drugu stranu studija.

Koja je od ovih prostorija kupaonica, pomisli. Znala je da vrata u dnu vode u tamnu komoru.

Još dvojica vrata nalazila su se jedna do drugih.

Tina se odluči za lijeva. Posegne za kvakom.

– Ne otvaraj ta vrata! – vrisne Chris.

Tina kao ofurena povuče ruku.

Zastoje Chris zazvučao tako ljutito? pitala se. On joj priđe brzim korakom. – Oprosti, ispriča se. – Unutra ima puno kemikalija koje se ne smiju izlagati svjetlu.

Tina se opusti. – Mislila sam daje to kupaonica, reče. – Znači da je u prostoriji do ove, ha?

Chris kimne glavom. – Trebao sam ti reći. Ja sam kriv.

Tina otvori vrata i upali svjetlo. Ništa se ne dogodi.

– O, zaboravio sam, vikne joj Chris. – Drugi prekidač je kod zrcala.

Tina polako krene po mračnoj kupaonici držeći ruke ispružene ispred sebe. Ovdje je tako mračno, pomisli. Ništa ne vidim.

Stopalo joj udari o nešto tvrdo. Što je to? Tina se spusti na koljena i prstima prijeđe preko poda.

Tad osjeti kosu. Ljudsku kosu. Netko leži na podu kupaonice. Nepomično. Potpuno nepomično. Nepomično poput smrti.

Poglavlje 13

Chris! – vrisne ona. – Chris, upomoć! – Začuje njegove žurne korake.

On uleti u tamnu prostoriju. Tina začuje kako pali svjetlo. Trepne i s užasom se zagleda u tijelo ispruženo na podu. Tijelo lutke iz izloga.

Lutka je na sebi imala crvenu haljinu i smeđu periku. Obojena usta krivila su se u smiješku.

Plave oči tupo su zurile u Tinu.

– Oh! Ja... oprosti! – zamuckivala je Tina. – Mislila sam...

– To je Mary, objasni Chris. – Na njoj isprobavam rasvjetu. Nisam je trebao ostaviti ovdje.

Dobro si?

– Da. Jesam. – Tina se trudila usporiti uzbuđeno srce. – Sad ću se pripremiti. Tina zirne u svoj odraz u zrcalu. Jarka svjetla oko zrcala otkrivala su svaku poru na njezinu licu.

Imam podočnjake, pomisli.

U modnim je časopisima čitala o šminkanju za snimanje. Ali ovo je bilo njezino prvo pravo snimanje.

Zagleda se u šminku naslaganu na polici. Chris je imao sve. Ruževe svih boja: kričavo crvena, tamnosmeđa, ružičasta, bijela. Sjenila i olovke za oči. Kreme i puderi, Ovdje bih mogla ostati cijeli dan, pomisli Tina.

– Počni s podlogom, uputi je Chris i podigne ruku do njezina lica. – Ummm. Ne pretamnom.

Tina si istisne tekući puder u ruku i namaze lice. Inače je Tina nosila jako malo šminke, ali danas je druga situacija. Ona iscrta gornju i donju vjeđu tamnosivom olovkom. Žalim doda sivo-smeđe sjenilo i puno crne maškare. Naglasi jagodične kosti rumenilom boje koralja i stavi žarkocrveni ruž.

Osjećala je da Chris prati svaki njezin pokret.

– Još ruža, predloži Chris. – A onda upotrijebi ovo. – On joj pruži tanku četkicu za iscrtavanje usta. – Stavi tamniju nijansu da naglasiš usne.

– Dobro? – Ona se okrene i nasmiješi mu se.

– Trebaš napudrati lice da se ne sjaji pod svjetlima. – On otvori ladicu i izvadi okruglu kutijicu. Priđe joj. – Ja ću, reče.

Ovo je stvarno čudan osjećaj, pomisli ona dok joj je Chris pudrao lice. Pritom ju je prodorno gledao, ali je ona imala osjećaj da više ne gleda nju, Tinu Rivers, nego da gleda u nju kao da je ona njegova kreacija.

U modnim Časopisima je pročitala da Rob Roberts na snimanjima tetoši manekenke koje mu poziraju. Ponaša se prema njima kao da su mu najbolje prijateljice. A onda, kad je posao obavljen, provede tjedne na svojoj jahti a da ni sa kim ne progovori ni riječi. Sam sa svojim mačkama.

Čini se da je čudaštvo u njihovoj obitelji nasljedno, reče si Tina.

– Savršeno, reče Chris i odmakne se. – Počešljaj kosu, neka ti slobodno pada. U ormaru iza tebe ima nešto odjeće. Mogli bismo početi s crvenim minicom i bijelim topom. I obuci crvene štikle, može?

– Kako god ti kažeš, odgovori Tina.

– Vidimo se uskoro. – Chris brzo izađe iz kupaonice.

Tina otvori vrata ormara. Uz odjeću koju je Chris predložio, ugleda još nekoliko bodija, uskih traperica nisko spuštenih na struku i prekrasnu svilenu bluzu. I šest večernjih haljina koje su izgledale skupo.

Čovječe! pomisli. Odakle mu ta ova divna odjeća?

Ja bih si kupila baš takve stvari u Dalby'su u Shadysideu. Kad bih mogla tamo kupovati.

Ona prebere po haljinama. Sve su iste veličine: njezine. Nije loše imati love, pomisli ona.

Chris, čini se, nabavlja odjeću za svoje manekenke.

Ona se brzo presvuče. Na vratima je visjelo veliko zrcalo. Okretala se na sve strane ispred njega.

Kako mi samo sve savršeno pristaje, pomisli. Joshu bi se jako svidjelo kako izgledam u ovoj odjeći. Možda je mogu kupiti od Chrisa.

Glazbu koja je sad zasvirala Tina nikad prije nije čula. Pitala se koji je to sastav.

– 'Spremna? – Chris vikne da nadjača gromoglasnu glazbu.

Tina otvori vrata. Chris je bio za fotoaparatom, ozbiljna izraza lica. Ponovno je nosio naočale.

– Gdje da stanem? – upita ona sramežljivo.

– Sjedni na dvosjed i okreni glavu od ventilatora.

Tina učini kako joj je rekao. Ventilator joj je mrsio kosu, a jarko svjetlo žarilo je po licu.

Chris počne škljocati. Uzastopce.

– Složi sanjiv izraz, odsječno će on. Podigne fotoaparatom s tronošca i približi se Tini. Spusti se na koljena. – Prekriži noge. Sad napući usta.

Napeta izraza lica, on joj se unese u lice aparatom. Full se u ovo ufurao, pomisli ona. Nadam se da mi dobro ide.

– Stavi prste na usta, zapovjedi on. – Kao da se pokušavaš nečega sjetiti.

Škljocne aparatom još nekoliko puta. – Složi ljutit izraz. – Chris naglasi riječ ljutit.

To je bar lako, pomisli Tina. Zamisli Carlu i ugrize se za donju usnicu. Teško Carli ako nije otišla po dečke.

– Sad mi pokaži da si zaljubljena, zahtijevao je Chris. Zagleda se u nju kroz objektiv.

Tina se sjeti Joshua, njegova toplog osmijeha i guste, valovite kose. I njegovih bedastih šala koje bježe uvijek nasmijale.

– Zar me nisi čula? – uporno će Chris. – Rekoh da si zaljubljena. Daj mi više... više osjećaja.

Više!

– Trudim se, promrmlja ona.

Znoj počne curiti Tini niz lice. Kosa joj padne u oči. Htjela se počešati po obrazu. Ali je znala da ne smije.

– Ne valja. – Chris uzdahne i odloži fotoaparatom. – Počinješ se znojiti.

On ode do kupaonice i vrati se s puderom i dva soka. – Izvoli. – Sjedne do nje na dvosjed.

Tina otpije gutljaj soka i posegne za puderom.

– Ja ću. – Chris joj nanese puder na čelo i obraze. Ruka mu se zadrži malo predugo na njezinu licu.

Koji neugodnjak, pomisli ona. Prodorno ju je gledao. Nagne se bliže.

Tina skrene pogled. Molim te, nemoj me pokušati poljubiti.

– Valjda se moram naviknuti na ova svjetla, reče ona. Držat ću se razgovora o fotografiranju, odluči ona. Profesionalno i prijateljski.

– Nema frke, odgovori on. – Ti si najbolji model s kojim sam radio nakon dugo vremena.

– Chris, počne Tina, ustane i poravna suknju. – Obožavam ovu odjeću. Ako je ne trebaš za neku drugu manekenku, kupila bih je.

Chris ne reče ništa.

– Ili mi reci gdje si je kupio, pa ću provjeriti imaju li ih još, predloži ona.

Odsutni izraz vrati mu se na lice.

Što sam rekla? Tinino srce zabubnja u prsima. Rekla sam nešto pogrešno. Osjećam to.

Chris je zurio u nju. Što li sam rekla?

– Bile su Judyne, odgovori on naposljetku dubokim, bezizražajnim glasom.

Judyna odjeća! Tina protrne: nosim odjeću mrtve djevojke!

Kad se počela odmicati, on je ščepa za ruku. – Kamo bi ti sad? – postavi se on. – Nismo još gotovi.

– Ja... htjela sam obući nešto drugo. Možda neku od onih haljina, zakriješti ona.

– To je sve Judyna odjeća, reče joj Chris. – Ti nosiš isti broj. Sačuvao je svu odjeću? Zašto?

Nemoguće da sve njegove manekenke nose isti broj!

Tina je bila toliko zabezegnuta da se nije mogla pomaknuti.

– Hajde, zapovjedi on. – Vрати se na dvosjed.

Tinu je svrbjela koža ispod odjeće. Mrtva djevojka nekoć je nosila ovu odjeću. Je li ikad išla na ples u ovoj suknji? Ili u kino? Je li izašla s Chrisom u njoj?

– Sjedni i prekriži noge, hladno joj reče Chris.

Tina učini kako je naredio.

– Ne. Na drugu stranu.

Nikako da pogodi pozu. Ne mogu se koncentrirati, pomisli ona. Moram se izvući iz ove suknje.

– Znam što ne valja, reče Chris.

Odjuri u kupaonicu i vrati se noseći lutkinu periku. – Evo, stavi ovo.

Tina zagura kosu pod periku. Koža na glavi ju je svrbjela. Kosa joj je padala na ramena u mekim kovrčama.

– Puno bolje, promrmlja on.

Prisloni aparat na oko ali ne škljocne. Zagleda se netremice u nju. Okretao je blendu lijevo-desno. Nešto nije u redu, shvati Tina. Zašto ne slika?

On joj priđe i sjedne na pod ispred nje.

– Ne znam zašto si uopće obojila kosu u plavo, prekori je on. – Ha? Što je rekao?

Tina je vrtjela vrhove umjetnih uvojaka, namjerno izbjegavajući pogledati u Chrisa. Ako nam se pogledi ne sretnu i ako ništa ne kažem, možda me pusti na miru.

– Judy, obrecne se on. – Pogledaj me. Judy? Nazvao me Judy?

Tina se zagleda u njegove oči. I pokušava zadržati mir.

– Što je tebi danas? – upita Chris i sjedne na dvosjed.

Tina gurne ruke pod bedra. Neću mu dopustiti da me dira. Ali Chris je imao svoj plan.

Prebaci ruku oko njezina ramena i nagne lice do nekoliko centimetara od njezina.

Tina ga odgurne.

– Što ti je? – upita on. – Ti si htjela da te snimam. Zar neću ništa dobiti za uzvrat?

– Chris, preklinjala je Tina. – Molim te...

– Može poljubac, Judy? – uporno će on i nagne lice još bliže njezinu. – Sto kažeš na poljubac? Tako mi je drago da si mi se vratila.

Poglavlje 14

Tina ga odgurne i skoči na noge. Lud je, shvati ona. Moram pobjeći odavde. Odmah. Chris skoči i krene prema njoj.

Priberi se, reče si ona. On misli da sam ja Judy. Volio je Judy. Ne bi joj našao. Neće ni meni.

Duboko udahne On želi poljubiti Judy. Ne želi poljubiti mene. Misli samo na Judy.

– Chris, mirno će ona. – To sam ja, Tina. Sjećaš se? Joshova djevojka.

On se zagleda u nju, ali ništa ne odgovori.

– Sjećaš se? Došla sam ovamo provesti vikend, ali se Josh zadržao na terenu. Sjećaš se da je Carla otišla po Stevea i Josha? – nastavi Tina. Molim te, sjeti se.

Chris okrene glavu. Kad je ponovno pogledao u nju, izraz lica mu se promijenio. – Toliko sličiš... njoj... – Glas mu se stiša.

– Nisi mi smio staviti ovu periku. I ovu odjeću, promrmlja ona.

– U pravu si, šapne on.

– Chris, znam daje grozno to što se dogodilo. Način na koji si izgubio Judy... To je strašno.

Zbilja strašno. Ali vjeruj mi jednog ćeš dana upoznati nekog drugog, reče mu Tina. – Vidjet ćeš. Preboljet ćeš. Naći ćeš nekoga tko će te usrećiti. Nekoga tko će ti izbrisati bol.

Chris se namršti. – Možda.

Tina ustane. Moram iz ove odjeće, pomisli. Moram se maknuti od njega.

– Mislim da mi je dovoljno snimanja za jedan dan. Stvarno sam umorna. Nisam znala koliko je teško pozirati. Idem se presvući. A onda se vraćam u dom. – Tina krene prema kupaonici.

On je ščepa za ruku. – Ti si sjajan model, reče. – Moj će ujak biti impresioniran ovim fotkama.

Tina spusti pogled na njegovu ruku.

– Dobro, odgovori ona. Svejedno joj je hoće li Rob Roberts ikad vidjeti te fotografije. Samo želi otići odavde.

– Još nekoliko snimki, ustraje Chris i dalje je držeći za ruku.

– Ne... – zausti ona. – Stvarno sam umorna, a od reflektora mi je malo muka. Mislim da više nemam snage.

Ona primijeti da su mu oči sijevnule. Osjeti da joj je čvršće stisnuo ruku. Ponovno je izgledao onako čudno, opasno.

Bolje mi je da mu udovoljim, odluči ona. Bit ću poslušna dok mi se ne ukaže prilika da odem odavde živa i zdrava. Ne smijem si dopustiti da ga razljutim.

– Pa, dobro, pristane ona. – Ali samo da se presvučem u svoju odjeću. U ovoj se odjeći ne osjećam ugodno, ako me razumiješ.

– Čekaj! Imam bolju ideju. – On je odvuče u smjeru kupaonice.

Tini se grlo osuši. Što sada?

Iz stražnjeg dijela kupaoničkog ormarića on izvuče starinsku tamnoplavu haljinu, dugačku i tešku.

– Ova je iz 1890-ih, objasni on. – Nosila ju je moja prabaka.

– Prekrasna je! – kliče Tina. Malo joj je laknulo. Ova haljina jamačno nije pripadala Judy.

– Na stolu za rekvizite pokraj kaktusa leži kapa. Stavi je, uputi je Chris. – I nanesi još malo ruža. Neka bude tamnocrven. Može?

Tina kimne glavom i Chris ode iz kupaonice.

– Ah da, još nešto, doda on i ponovno gurne glavu kroz vrata. – Hvala što si mi dopustila da snimim sve ove fotografije. Bit će sjajne za moju mapu. – On je zabljesne širokim osmijehom.

Tina se prisili da mu uzvрати osmijeh. Opet se činio normalan, što je na neki način činilo situaciju još jezivijom. Čas je bio simpatični Chris s kojim je bilo ugodno razgovarati i zabavljati se, a čas napeti, srditi, jezivi Chris. S kojim će Chrisom sad imati posla?

Tina odjene svoju odjeću ispod stare haljine. Planirala je klisnuti odavde čim uzmogne. To stoje na sebi imala svoju odjeću nekako joj je pružalo osjećaj sigurnosti.

Haljina je bila uska u struku, a široka u dnu. Budući da je Tina imala još jedan sloj odjeće na sebi, haljina joj je bila malko tijesna.

Čim se ukaže prilika, kidam odavde, reče si ona. Ali moram mu ugađati dok mi se ne ukaže prilika da zbrišem.

Ona duboko udahne. Stara joj se haljina ureze u struk.

Misli pozitivno. Zadrži mir.

Jedva je uspjela zakopčati haljinu. Osjećala je grč u želucu.

Ona pretraži policu u potrazi za tamnocrvenim ružem. Podizala je jedan za drugim. Bilo ih je svih boja osim tamnocrvene. Sigurno je u nekoj od ladica.

Ona otvori gornju ladicu. U njoj se zakotrljaju dva ruža.

Maši se jednog i spazi fotografiju okrenutu naopako. Znatiželjna, uzme je i okrene. Zastane joj dah. Dlačice na rukama joj se nakostriješe. Zagleda se u fotografiju. Okretala ju je na jednu pa na drugu stranu.

– Ne mogu vjerovati! – šapne.

Poglavlje 15

Tini zadrhti ruka. Umalo ispusti fotografiju. Svoju fotografiju. Kako spava u svojoj majici kratkih rukava u Joshovu krevetu u studentskom domu. Slika je snimljena sinoć!

Tina rukom pokrije usta.

Ne smijem vrištati. Moram zadržati mir. Ali kako?

Netko jest bio u njezinoj sobi. Chris. Chris se ušuljao i uslikao je dok je spavala!

Stvarno je lud, shvati ona. Lud je – a možda i opasan. Što si on zamišlja? Da može vratiti Judy?

Misli li da sam ja Judy?

Tina zavuče ruku pod haljinu i gurne sliku u džep. Mozak joj brzo prebere po opcijama.

Imala je samojednu: otići. Pobjeći od njega. Virne kroz vrata kupaoalice: Chris je posipao pod pijeskom i dovukao visoku palmu do ručnika za plažu. Tini se stegne grlo.

Ponovno pogleda onu ćelavu lutku. Od raširenih plavih očiju i zaleđena osmijeha Tina zadrhti.

– Zašto to traje toliko dugo? – vikne Chris. – Ponestaje nam vremena. Živčani. Moram pripaziti.

– Samo sekundu, vikne ona. – Obuvam tenisice.

– Hodaj bosa. Bit ćeš kao na plaži! – drekne on.

Kad je izašla, Chris je bio nagnut nad svoj radni stol listajući neki časopis. – Vidi ove, reče.

– Mislio sam da napravimo par ovakvih.

Tina pogleda fotografiju snimljenu na plaži. Djevojke u dugim, šarenim večernjim haljinama smiješile su se držeći skupe parfeme u rukama.

– Sjedni tamo. – On pokaže scenografiju plaže. Pijesak na podu. Plava kulisa umjesto neba.

Lopta za plažu na podu.

Zašto baš oceanski prizor? pitala se ona. Judy je poginula na oceanu. Poziram li ondje, sto posto će pomisliti da sam Judy.

Treba mu odvući pozornost. Onda će moći pobjeći iz studija.

– Lezi. Napraviti ću super fotku kako ti pijesak curi kroz prste, predloži on.

– Nije lako leći u ovoj haljini, ali pokušat ću, odgovori ona. – Samo mi daj malo vremena da skužim kako da ukrotim donji dio. – Mora odugovlačiti. Nema šanse da mu dopusti da to snimi!

Moram otići odavde, reče si ona i upregne mozak. Donio mi je sok kad je otišao po puder. U

kupaonici nisam vidjela hladnjak ili nešto slično. Jamačno drži sokove u tamnoj komori.

Kad bih ga mogla nekako dobiti da ode u komoru, mogla bih pobjeći.

– Prije nego što počnemo, – zamoli ona, – daš mi nešto za piće? Jako je vruće pod ovim svjetlima.

– Naravno, odgovori on. – Sve za moj najbolji model.

Tvoj jedini model, pomisli Tina ogorčeno. A uskoro nećeš imati ni taj jedan.

Na putu do tamne komore Chris zastane.

Tina ugleda prijenosni hladnjak na polici pokraj objektiva. Zar čuva sokove u tome? A kako ću ja onda izaći odavde?

On otvori hladnjak i izvadi bočicu razvijača. – Hladnjak nije dovoljno velik da u njemu držim sve zalihe, objasni on.

Dobro! Sokovi nisu u tom hladnjaku. Još nekoliko sekundi, reče si ona. A onda trkom!

On polako ode do komore. Gledala je kako otvara vrata i iščezava unutra. Sad! pomisli Tina.

Zadigne starinsku haljinu i pojuri prema izlazu. Zaključano.

Zašto ima toliko brava? pomisli ona dok je mahnito petljala po gornjoj bravi.

Da okrenem ulijevo? Ne.

Udesno? Daj više! Otvori se! Molim te!

Udesno? Bit će da jest.

Otvori se, preklinjala je. Otvori se! Otvori!

Zasun Škljocne. – To!

Ona ponovno okrene kvaku. Vrata se ne otvore. Srce joj je bubnjalo, a ruke drhtale.

– Eto me odmah! – poviče Chris iz tamne komore. – Nešto provjeravam.

Jedna je brava još bila zaključana. Ali koja? Koja? Ona okrene jednu pa drugu. Gurne vrata i ona se otvore.

Ne mogu trčati u ovoj haljini, shvati. Tina potrči niz polutamni hodnik. Moram skinuti haljinu. Otkopčavala je puceta u trku. Niz hodnik.

– Au! – zavapi kad joj oštra bol sijevne golim stopalom. Krhotina stakla.

Ona se sagne i iščupa je. Krv iscuri na prljavi sag.

Stopalo ju je gadno boljelo, ali je znala da mora nastaviti trčati. Ne zaustavljaj se, reče si.

Nema vremena za to. Briši odavde! Rukama uhvati kvaku. Zaključano! I vanjska su vrata zaključana! Ključevi. Gdje su ključevi? U Chrisovu studiju.

Vraćam se, odluči. Pravit ću se da se ovo nije dogodilo. Cbris je sigurno još u komori. Krene natrag, odlučna dočepati se ključeva i pobjeći odavde. Krene prema studiju – i sudari se s Chrisom. Lice mu je bilo mrko, izobličeno bijesom. – Kamo si ti to krenula, Judy? – strogo će on.

– Chris... ja-ja... – zamuca Tina. – Stvarno, Chris. Moram ići. Ovo poziranje nije za mene.

Nisi ti kriv, jednostavno se ne osjećam ugodno. A reflektori... ja-ja... ne podnosim reflektore...

Molim te, Chris... Pusti me!

– Vрати se, Judy, zarezži on. – Vрати se. Nemoj me prisiljavati da te ponovno ubijem!

Poglavlje 16

Šta? Da me ubije? pomisli Tina užasnuto. Nije li Judyna smrt bila nesretan slučaj?

Obuzme je panika. Hladan znoj okupa joj tijelo. – Pusti me! – zavapi.

Chris se ne obazre na njezinu molbu, već joj svine ruku.

Ona pogleda u njegove oči. Mržnja. Više mržnje nego stoje ikad vidjela na nečijem licu.

Chris ju je gurao niz hodnik, natrag u studio.

– Molim te... – zavapi Tina. – Molim te, Chris!

Nitko ne zna gdje sam, pomisli. Nitko.

Chris je dogura do stola za rekvizite i snažno gurne. Ona leđima udari o oštre bodlje kaktusa.

Začuje kako se haljina potrgala. Bodlje joj se zariju u kožu. – Jesam li te ozlijedio? – vikne on teško dišući.

Tina se ugrize za usnu.

– To je dobar izraz lica, reče joj on sijevajući očima. – Sviđa mi se. Zadrži ga. Daj da te slikam.

Dobro. Idi po svoj fotoaparatus, pomisli ona. Onda ću moći ponovno pokušati šmugnuti.

Ali on ne krene u potragu za aparatom. Umjesto toga prstima oblikuje kružnicu i podigne je na oči. Gledao ju je kroz tobožnji objektiv, pretvarao se da namješta fokus.

– Bili smo tako dobar par. Zašto si morala sve pokvariti? – strogo upita. – Zašto? Odgovori mi, Judy!

On je zavrti i svine joj ruku na leđima. Drugom je rukom uhvati za vrat.

Tina je jedva disala. Koji mu je sljedeći potez?

– Daj, Judy, zareži Chris. – Nemoj se i danas opirati.

Tina ga ritne u nogu, zabaci glavu natrag i tresne u zube. On se nasmije.

Svojim se bosim stopalom kresnula o njegov gležanj. On se ponovno nasmije. Suludi, okrutni smijeh. – Pusti me! – cikne ona. – Ja nisam Judy! – Ali je znala da je on više ne sluša. .

On Čvršće omota ruku oko njezina vrata. Ona ga jako ugrize. – Auu! – zavapi on i popusti stisak. Ona očajnički vrisne i otrgne mu

se.

Ali se on baci na nju i sruši je na pod. Tina obrazom tresne o sag. Bol joj sijevne kroz tijelo.

Ona pokuša otpuzati, ali je on uhvati za gležnjeve i počne vući po podu.

Tina je noktima grebla po sagu, ali se nije mogla osloboditi.

– Chris, molim te, molila je. – Pusti me. Zašto to radiš?

– Nećemo više po tvome, Judy, zareži on.

– Ali ja nisam Judy. Molim te! – zaplače ona. – Ja sam Tina. Tina.

– Ovaj će put biti po mome. – Chris je odvuče u tamnu komoru.

– Dobru zabavu! – vikne on i zalupi vrata. Tina začuje škljocaj brave.

Okruži je tama.

Zrak je smrdio kiselkasto. Gorak okus navre joj u usta. Kemikalije, pomisli.

Ona drhtavim rukama strgne sa sebe staru haljinu i baci je u tamu. Mišići su je boljeli, a porezano stopalo bolno kuckalo.

Moram ostati mirna, pomisli ona. Moram razmišljati jasno To je jedini način da preživim u društvu luđaka.

Oči joj se polako priviknu na tamu. Predmeti polako poprime obrise.

Aparat za uvećavanje filma, rezao papira, sudoper, dugački stol s pladnjevima kemikalija, metalni ormarić. Iznad njezine glave, filmski negativi visjeli su na najlonskoj užadi.

Ona pronade nekoliko papirnatih ubrusa i selotejp i načini si provizorni zavoj za krvareće stopalo. Htjela je biti spremna za bijeg. Moram pronaći nešto čime se mogu obraniti, pomisli.

Kad se Chris vrati, moram biti spremna.

Ali hoće li se Chris vratiti? pitala se.

Možda dođe Josh i pronade me.

Da.

Ostat ću ovdje dok Josh ne dođe i ne nađe me. On se uskoro vraća. Kad vidi da me nema u paviljonu, potražiti će me ovdje. Ostat ću u tamnoj komori dok ne stigne pomoć. U lijepoj, sigurnoj tamnoj komori.

Začuje Chrisovu dernjavu s druge strane vrata. – Ne i ovaj put, Judy. Ovaj put sam ja glavni.

Tini se zavrti u glavi. Kao da je ponovno na panoramskom kotaču, i tlo je daleko ispod nje.

Razmišljam poput luđaka, prekori se ona. Ne mogu ostati ovdje. Tu da sam sigurna? Koga je to zavaravam?

Poludjet ću, pomisli ona. Ovi me zidovi guše.

A svakog trenutka Chris može upasti unutra. Trebam oru/je.

Ona spazi stropno svjetlo. Ustane, ispruži ruku i upali svjetlo. Crvena svjetlost ispuni sobu.

– Ne! – vrisne Tina. – O ne!

Da barem nije upalila svjetlo.

Poglavlje 17

Škiljeći na crvenoj svjetlosti, Tina pogledom prijeđe po zidovima. Fotografije su pokrivale svaki centimetar. Njezine fotografije.

Velika uvećanja njezinih očiju. Njezinih usana.

Chris se poslužio slikama koje sam ja slala Joshu, shvati Tina. Zatim bi ih uvećao i izrezao.

Ona prepoznala djeliće svojeg života.

Njezin život. Njezine uspomene – na zidovima luđaka. Sve je ovdje, baš sve.

Fotografija snimljena za Božić, kako sjedi na snijegom zametenom prednjem trijemu. Tina jaše na kobili Buttercup, na imanju svojeg ujaka u Georgiji. Zatim slika nje u bikiniju koju je snimio Josh na svojem maturalskom izletu na Jezero Straha. Pa slika s maturalske proslave.

Tinaje skine i okrene. Poruka koju je napisala Joshu ispunila je poledinu. Alije Chris promijenio Joshovo ime u svoje.

Molim te, Josh – pronađi me! pomisli ona zdvojno.

Trnci joj proširuje tijelom. Ona se obuhvati rukama. Ljuljala se naprijed-natrag gledajući fotografije.

Ne mogu vjerovati.

A onda nade najjezovitiju.

Sa željezničke postaje! Fotografija njezina prestrašenog lica dok se nateže s onim čovjekom koji ju je htio okrasti,

Chris ju je slikao prije nego što ju je spasio! Bolesnik Slika li me i sada? pitala se. Možda ima rupicu u zidu. Promatra li me sada? Opsjednut je mnome. Bio je opsjednut s Judy. Ubio je Judy.

A ja sam ga poljubila, pomisli Tina. On je ubojica – a ja sam ga poljubila! Zgrozi se od pomisli na Chrisove ruke koje joj nježno miluju lice.

Kad bi barem mogla iščeznuti u neku od tih slika i vratiti se u vrijeme kad se osjećala sigurno.

– Josh – gdje si? – promrmlja. – Molim te, požuri. Molim te!

Grlo joj se osušilo i peckalo je. Suze joj se skupe u kutovima očiju pa skotrljaju niz obraze.

Ne mogu samo sjediti ovdje i čekati.

Čekati da me ubije.

Moram razvaliti vrata.

Moram otići odavde.

Ona ustane i pogledom potraži oštar predmet. Trebala je nešto što može gurnuti u bravu.

Pogled joj padne na visoki metalni ormarić. Na klecavim nogama ode do njega.

Budi jaka, reče si ona. Sve će biti u redu. Ali čim je otvorila vrata ormarića, Tina je znala da više nikad ništa neće biti u redu. Najprije je zapahne miris truleži. Želudac joj se stisne. Na jeziku osjeti kiseli okus.

– Neee! – Tiho zaječi.

Prisili se da pogleda u lice. Odnosno u ono što je od njegu ostalo.

Duplje su slijepo zurile u nju. Poput bjelanjaka. Ta odjeća.

Ona prepozna crnu majicu kratkih rukava s planinskim motivom.

Ona je kupila tu majicu. Kupila ju je onoga dana kad je Josh primljen na koledž Patterson.

Ne. To nije on. Nije on. Nije.

Ti na vrisne.

Joshovo ukočeno tijelo prevali se na pod.

Poglavlje 18

Tina se zagrcne suzama. Teškom mukom prevrne truplo na leđa. Joshovo lice... njegovo lijepo lice...

Koža lica bila je nečime izjedena tako da su se vidjele kosti nosa i lica. Koža na čelu mu se odlijepila i Tina ugleda tanke krvne žile uz rub kose. Njegova prelijepa gusta smeđa kosa bila je gotovo sasvim spaljena.

Kemikalije? Je li Chris kemikalijama ubio Josha?

Ne. Ona primijeti duboku posjekotinu na Joshovoj glavi. Chris je jamačno iznenadio Josha bacivši mu kemikalije u lice, a potom ga je odalamio po glavi.

Prođu je hladni srsi. Ona posegne za Joshovom rukom. Bila je hladna. Hladna i ukočena.

Tina osjeti kako joj se žuč diže do grla. Ona pusti Joshovu ruku, okrene glavu i povrati.

Pitala se koje su mu bile posljednje misli. Jesi li mislio na mene, Josh?

Volim te. Jako te volim.

– Judy! – Chrisov povik propara joj misli.

On snažnim trzajem otvori vrata.

Oči mu se razrogače od užasa. Zine kad ugleda Tinu kako kleči pokraj Josha.

Zar ne zna što je učinio? upita se Tina u suzama. Zar se ne sjeća?

– Judy, šapne on, uhvati je za ruku i podigne na noge. Smiješeći se, rukama je uhvati za lice.

Koža mu je bila gruba na dodir dok je prelazio prstima po njezinu obrazu.

On je ubojica, pomisli Tina. A dira me. Tako nježno. Ne mogu to podnijeti.

– Ništa nas više ne može opet razdvojiti. Ništa, šapne on. Vršljao je pogledom po crvenoj sobi, a zatim se zagleda Tini u oči.

Tina zadrhti. Lud je sto gradi.

– Skoro sam gotov, šapne on. – Možemo krenuti za nekoliko minuta.

– Krenuti? – propenta Tina. – Kamo... kamo me vodiš?

– Ne pravi se glupa, Judy. Znaš da to mrzim.

Tina je znala da nije dovoljno snažna da se obrani od njega. Pokušat ću ga urazumiti, pomisli. Jednom je upalilo. Možda upali opet.

– Bit će nam lijepo zajedno. Vidjet ćeš, Judy. – Chris je njhau Tininu ruku naprijed-natrag.

Ponaša se kao da stojimo na ulici i ugodno čavrljamo, pomisli ona. A ne u tamnoj komori na čijem podu leži Joshovo truplo.

– Chris, reče Tina. Jedva se uspijevala suzdržati da ne zaplače na sav glas.

– Da? – On joj čvrsto stisne prste.

– Nećeš se izvući, promrmlja ona. – Ljudi će početi tražiti mene i...

– Ona proguta knedlu. –

Joshua. Ljudi će se pitati gdje sam.

– Nitko te neće pokušavati naći, Judy. – On pusti njezinu tuku i zagleda se u fotografije. –

Ne organiziraju potragu za nekime tko je već mrtav.

– Završit ćeš u zatvoru, Chris. Želiš li provesti ostatak života iza rešetaka? – drhtećim glasom ali odlučno reče Tina.

– Ostatak života provest ću s tobom, Judy. – On je odmjeri od glave do pete, pa je ponovno pogleda u lice.

Trebala sam već na kolodvoru skopčati daje opsjednut mnome, pomisli ona. Zašto to nisam vidjela?

Chris joj se naceri. Kako lije samo zadovoljan sobom!

Samo mirno, naredi si ona. Zadrži mir. Jedino ćeš tako odavde izvući živu glavu.

– Ako me pustiš, neću nikome reći, obećavam, slaže ona.

Polako se odmicala od njega.

– Kamo ideš? – oštro upita on.

– Nikamo.

– To je dobro, Judy. – On se približi. – Drago mi je da napokon shvaćaš da sam u pravu.

Tina se odmakne još malo. – Shvaćam, Chris, promrmlja. – Shvaćam. Tina napipa kemikalije za razvijanje filma.

To je to, pomisli ona. Sad ćeš platiti za to što si učinio Joshu. Ona dohvati najbliži pladanj s kiselinom. Jamačno ista kiselina kojom je polio Joshua. Chris joj se nasmiješi.

Još se smiješio kad je ona zamahnula – i bacila mu kiselinu u lice.

Poglavlje 19

Tekućina zalije Chrisovo lice.

On zaprepašteno vrisne – i protrlja oči. Ali kad je spustio ruke, na licu mu se vidio samo bijes, ne i bol.

– Izabrala si pogrešni pladanj, Judy, promuklo će on. – To je bila samo voda.

Voda! Tina osjeti kako joj tlo izmiče pod nogama.

– Nikad ti nije bilo stalo do mogeg fotografiranja, je li? – optuži je on i hitro ode na drugi kraj komore. Voda mu je kapala s obraza.

Uzme druga dva pladnja.

Tina naglo udahne. Što će učiniti? upita se.

On pogleda fotografije na zidu. – Kako lijepo lice, promrmlja.

Zamahne rukom i pladnjevi se uz štopot nadu na podu. Tekućina prsne u zrak. Tina se lecne i odskoči, ali joj kap tekućine padne na ruku.

Ona je užasnuta gledala kako joj je komadić kože izgorio i počeo se guliti.

Je li i Josh osjetio takvu bol na licu? Prestravljeni jecaj otme joj se iz grla.

– Zar si mislila da ću je baciti na tebe? – strogo će Chris. Prođe prstom niz njezin obraz. –

Ne bih uništio ovako lijepo lice. Zajedno ćemo se obogatiti. Ti i ja.

Moram otići odavde prije nego što me ubije, reče si Tina.

Mahnito je pogledom u komori tražila nešto teško. Nešto što može baciti na njega. – Već si bogat. Imaš sve.

– Sve? – odgovori on i uhvati je ispod ruke. – Sad imam sve. Sve što sam ikad želio si ti, Judy. Ne razumijem zašto to nikad nisi shvatila. Ali sad je to prošlost. Pođimo.

On je počne odvlačiti iz komore. Tina ugleda metalni tronožac na podu pokraj razvijača.

Savršeno.

Ako ovo ne upali... Ona pogleda u Joshovo tijelo na podu.

Tad užasnuto dahne.

– Chris! Josh se miče. Ustaje!

Poglavlje 20

Ha?

Chris se strelovito okrene. Tina podigne tronožac – i zamahne svom snagom.

Začuje se oštar udarac kad je tronožac pogodio Chrisovo lice. Krv mu poteče iz nosa. Oči mu se iznenađeno iskolače. Kad je podigao ruke prema licu, Tina ponovno zamahne tronošcem.

– Mrzim te! – vrisne ona. – Ubio si Josha!

Ona drugi put podigne metalni tronožac iznad glave.

Chris se napola okrene.

Tronožac ga zahvati po tjemenu. On jaukne i stropošta se na pod.

Njegovo je tijelo sad ležalo pokraj Joshova. Tina zajeca i baci tronožac. Oblije ju hladan znoj. Obujmi se rukama. Jesam li ubila Chrisa? Jesam li?

Od pogleda na dva nepomična tijela preplavi je mučnina.

Nagne se nad sudoper i povrati. Više ničeg nema u meni, pomisli. Baš ničeg.

Obriše znojne ruke papirnatim ubrusom.

Hvatajući zrak, Tina otetura iz tamne komore. Policija, pomisli. Moram nazvati policiju.

Noge su joj klecale. Jedva stigne do telefona. Budi jaka, reče si. Pozovi pomoć.

Moram ugasiti glazbu, odluči ona. Osjećam kako mi bubnja u glavi. Dovuče se do linije; pritiskala je tipke sve dok glazba ne utihne.

U nastaloj tišini Tini se učini da je začula tiho kucanje. Iza sebe.

Ona se munjevito okrene. – Chris? – Ne. Nema nikoga.

Tina se zagleda u vrata ostave. Vrata koja joj Chris nije dopustio otvoriti. Što bi moglo biti unutra? Malim, opreznim koracima Tina priđe vratima.

Možda ih ne bih trebala otvarati, pomisli. Nasloni uho na vrata.

Moraš ih otvoriti, reče si. Moraš saznati što nije želio da vidiš.

Od straha je zazebe oko srca. Otvori ih! naredi si. Položi ruku na kvaku i otvori vrata. –

Holly! – vrisne Tina.

Njezina sestrična ležala je mrtva na podu.

Poglavlje 21

Mrtva? Ne!

Holly su bile svezane ruke i noge. Smeđa joj kosa padne preko lica i ona zastenje.

– Hunnnh? – Holly podigne lice. Oči su joj još bile zatvorene. Živa je!

Tina klekne pokraj nje. – Holly? Holly? Jesi li dobro? Jesi li živa? Holly? Molim te, budi dobro, Holly. Molim te!

Suze poteku niz Tinine obraze. Svladana dubokim osjećajima, snažno zagri Holly. – Ne mogu vjerovati da sam te napokon našla. Bilo je grozno. Užasno.

Holly trepne nekoliko puta. Omamljena, zatrese glavom i napokon otvori oči. Zaškilji u Tinu, pokušavajući se usredotočiti. – Tina – to si ti! O, joj... koliko sam dugo u ovoj ostavi?

– N-ne znam, zamuca Tina.

– Tako sam se bojala. Chris se stalno derao da sam mu pokvarila planove. Htio te samo za sebe, zajeca Holly, – Svezao me i ostavio ovdje. U mraku. Nisam znala koliko je vremena prošlo. Nisam znala što namjerava. Mislila sam... mislila sam da će me zauvijek ovdje držati!

Tina se mučila odvezati sestrični ruke i noge. Tanka užad grebla joj je prste. Ruke su joj jako drhtale pa joj se činilo da to odvezivanje traje cijelu vječnost.

– Požuri se. Molim te požuri se, molila ju je Holly. – Čitavo mi je tijelo odrvenjelo. Moram se pomaknuti, Tina. Moram otići odavde. Tako sam se bojala. Mislila sam da ću umreti. Zbilja.

Holly je bila u ostavi cijelo ovo vrijeme, pomisli Tina. Holly je bila u ostavi.

– Josh je mrtav! – izleti Tini.

Holly vrisne. – O ne! Tina, tako mi je žao.

Tina je mahnito ptezala čvorove.

– Mislim... mislim da sam ubila Chrisa, nastavi Tina. – I udarila sam ga. Jako. Po zatiljku.

Holly zatrese glavom, još ošamućena. Činilo se da ne uspijeva shvatiti što joj Tina govori. –

Udarila si Chrisa? Čime?

– Njegovim tronošcem. Čula sam da mu glava puca i,..
– Ubila si ga? – Hollyn glas bio je promukao i drhtav.
– Mislim da jesam, reče joj Tina. – Nisam sigurna. Ali mislim da jesam.

Uže spuzne s Hollynih gležnjeva. Ona zasteenje i protrlja noge. – Ne znam jesam li u stanju hodati. Tako sam dugo ovdje, zaključana u mraku. Od tulumu.

– Kako te on doveo ovamo? – upita Tina.

– Chris me upoznao s jednim tipom, objasni Holly. – Na tulumu. Otišla sam s njim u grad.

Otišli smo u klub.

– Nisi se vratila u dom? – upita Tina.

– Jesam, odgovori Holly. – Oko četiri. Ali kad sam stigla do sobe, odnekud je iskočio Chris.

Valjda me čekao. Nečim me lupio po glavi.

Holly protrlja glavu. Tina ugleda mrlju zgrušane krvi u njezinoj kosi.

– Probudila sam se u ovoj ostavi, reče joj Holly, – tako sam se bojala, Tina.

– On je lud, promrmlja Tina. – Chris je skroz-naskroz lud, Umislio je da sam ja Judy, njegova nekadašnja cura.

– Znala sam da je čudan. Čim sam ga upoznala, odgovori Holly. Pokušavala se osoviti na noge. – Dođi. Idemo odavde.

Držeći se za ruke, one izađu iz ostave.

– Sad nam ne prijete nikakva opasnost, Tina reče Holly. Ali neću se osjećati sigurno sve dok ne budem daleko od ovog studija.

Pogleda onaj pijesak. Prije samo pola sata Chris je želio da se ona pretvara da uživa na plaži.

Pretvaranje. To je Chrisov život. Pretvarao se da je mio i drag. Pretvarao se da je Judy još živa.

Tina zadrhti.

Još pridržavajući Holly, ona krene prema vratima.

– Što... što je to? – zamuca Holly. – Je li još netko ovdje unutra?

I Tina začuje nešto. Korake.

Tina se strelovito okrene. Chris! Chris! Živ je! On istetura iz tamne komore; žarkocrvena krv slijevala mu se niz lice. Podigne duge, oštre škare iznad glave.

– Pa-pa, Judy, dahne on zamahujući škarama ispred sebe. Oštricama je sjekao zrak.

Cak. Cak. Cak.

– Pa-pa, Judy. – Krv mu iscuri iz usta niz bradu kad je profuljao te riječi.

Kretao se iznenađujuće brzo.

Tina se pokušava izmaknuti i spotakne se. Udari o zid. Chris podigne škare iznad glave. Vrata studija se naglo otvore.

Carla i visoki plavokosi dečko ulete unutra.

– Carla! – pomagaj! – vrisne Tina. – Carla, hvala bogu da si tu!

Chris spusti škare i okrene se prema Carli. Ispusti uzdah olakšanja.

– Gdje ste dosad? –

strogo je upita. – Zamalo su se izvukle.

Poglavlje 22

Carla? – iznenadi se Tina. – Carla, ta nisi valjda na Chrisovoj strani? Cijelo mu ovo vrijeme pomažeš?

– Gdje ste dosad? – strogo će Chris i nadlanicom obriše krv s brade. Protrlja se po zatiljku –

tamo gdje ga je Tina udarila – i zastenje.

– Carla? – poviče Tina.

Carla prođe pokraj Holly i Tine do Chrisa. – Chris... krv. Tvoja glava. Dobro si? Pun si posjekotina.

– Što se ovdje dogodilo? – upita onaj plavokosi mladić. – Kako si se ozlijedio? Da pozovemo doktora?

– Dobro sam, Steve, tiho odgovori Chris. Pokaže oko sebe škarama. – Imali smo malu frku ovdje. Ali sad je sve po kontrolom budući da ste ti i Carla stigli. Gdje ste dosad?

Tina je bila toliko ogorčena, toliko bijesna, da je pomislila da će eksplodirati. – Carla, kako si mu mogla pomoći? – zavapi. – Kako možeš biti toliko zla?

Steve i Carla je i ne pogledaju, kao da uopće nije u sobi, kao da ne pridržava svoju onemoćalu sestričnu i ne više na njih.

– Hej, čovječe, daj da ti vidim glavu, reče Steve i priđe Chrisu.

Chris prijeteći podigne škare. – Odbij. Rekao sam ti da sam dobro.

Steve podigne obje ruke i brzo ustukne. – Okej, u redu.

Carla se okrene i upre prstom u Tinu i Holly. – Što je s njima?

– On je ubio Josha! – zavapi Tina. – On je ubojica! Ubio je Josha. Kako mu sada možeš

pomagati? On je ubojica! Zar li to ništa ne znači?

Carla i dalje nastavi ignorirati Tinu. Priđe Chrisu. – Ovdje sam da ti pomognem, Chris. Znaš

to. Zar ne?

– Oboje smo ovdje da ti pomognemo, reče Steve. – Što možemo učiniti?

Chris se počеше po zatiljku i žmirne od boli. Tina primijeti da mu se pogled muti. – Judy mi više ne želi pozirati, reče on svojim prijateljima. – Hoću snimiti još nekoliko slika.

– Dobro, odgovori Carla. – Steve i ja ćemo ti pomoći. Što kažeš na to da ja snimim tebe i Judy zajedno? Za tvoju mapu.

– Ne! – zavapi Tina. – Oboje ste ljudi! Ja nisam Judy i neću pozirati s njim!

Carla je osine pogledom.

– Učini što ti kaže, šapne joj Holly.

Ne mogu sjediti pokraj njega, pomisli Tina. I neću. Radije ću umrijeti nego da me on još jedanput dotakne.

– Steve, donesi mi fotoaparat, reče Carla ne mičući pogled s Chrisa.

Steve priđe stolu, podigne aparat i da ga Carli.

– Izvoli. – Carla ga pruži Chrisu. – Ti ga namjesti, a ja ću snimati.

Carla se okrene Tini. – Judy, stani ovdje. – Odgura Tinu prema Chrisu. – Požuri.

Tina proguta slinu. Ne mogu. Ne mogu.

– Uzmi aparat, reče Carla Chrisu i da mu ga.

Chris pruži ruku da uzme aparat.

Carla mu otme škare iz ruku.

– Drž' ga! – poviče Steveu. – Brzo!

Steve se baci, obujmi Chrisa rukama i povuče ga na pod.

Tina je u šoku gledala kako Chris polako pada na pod. Nije se opirao. Skutrio se i pokrio lice rukama. – Zašto si opet sve morala pokvariti? – zatuli on. – Zašto?

Carla brzo pride Tini i Holly. – Tako mi je žao. – Carla zagrlji Tinu. – Nisam znala. Nisam znala što radi. Ne mogu vjerovati da je ubio Josha. Zbilja ne mogu vjerovati!

– Ti... ti nisi povezana s njim? – upita Tina. – Nisi mu pomagala u cijelom tom slučaju?

– Ne! – vikne Carla. – Nisam. Moraš mi vjerovati. Steve i ja smo se pretvarali da smo na njegovoj strani samo zato da mu uzmemo škare da budemo sigurni da vam se ništa neće dogoditi.

Tina uzdahne. – Ja... vjerujem ti. Holly čvrsto zagrlji Tinu. Carla im se pridruži.

Steve je stražario nad Chrisom ne skidajući pogled s njega. Tina zajeca. – Trebate vidjeti Joshovo lice.

– Zovem policiju, reče Holly.

– Osjećam se grozno, promrmlja Carla. – Chris mi je rekao daje Josh s nekom drugom curom ovaj vikend. Rekao je da Josh

mjesecima potajice izlazi s njom. O, Tina, tako mi je žao.

Chris je rekao da moramo spriječiti da saznaš za tu drugu curu.

– Ja sam kampirao u planinama, reče Steve. – Carla mi je rekla daje Josh otišao s nekom curom, a da si ti ovdje s Chrisom.

– Tad mi je Steve rekao da sam u zabludi, ubaci se Carla. – Rekao mi je da Chris laže. Da Josh nije bio ni s kim osim s tobom. Rekao mi je da se Josh cijeli tjedan spremao za tvoj posjet.

– Zato nije išao na kampiranje, objasni Steve.

Tina dopusti do joj se suze sliju niz obraze. Jadni Josh.

– Tad me uhvatila panika, Carla reče Tini. – Josh nije s drugom curom i ne kampira sa Steveom. Pa gdje je onda? Tad sam shvatila da mu je Chris nešto učinio.

– Ubio je i Judy. Rekao mi je, grcala je Tina. – Trebala sam nešto posumnjati. Ja-ja...

– Ma ja sam trebao nešto posumnjati. Padao bi u duboke depresije zbog Judy, ubaci se Steve.

– Tad uopće ne bio čuo što mu ljudi govore. Govorio je o Judy non-stop.

– Policija će začas stići, reče Holly kad se vratila. – Ovaj vikend je prava noćna mora.

Užasna noćna mora.

Sklopčan na podu, Chris podigne pogled prema Tini. – Razvit ću tvoje slike, Judy. Sutra.

Svidjet će ti se. Ovaj put će ti se stvarno svidjeti. Bit ćeš presretna, Judy. Ja ću te usrećiti.

Stvarno.

Tina pokrije uši rukama i istrči iz studija. Više ga ne mogu slušati! reče si. Ne mogu!

Prestala je trčati tek kad je osjetila svjež zrak. Onda se baci na travu i nekoliko puta duboko udahne. Zrak joj ispuni pluća. Tijelo joj se opusti. U daljini začuje sirene. Naposljetku stiže pomoć. Tina pogleda u sve tamnije nebo. Oči joj se zaustave na prvoj zvijezdi. Večeras ništa neću poželjeti, pomisli. Ama baš ništa.

Tina je znala da nikad neće uspjeti izbrisati ovaj vikend iz sjećanja – koliko god to željela.